

LUCRĂRILE SIMPOZIONULUI
„NATURA, PRIETENA MEA!”

NR. 4 / 2024

SLĂNIC
2024

ISSN 2734-4460 ISSN-L 2734-4460

LICEUL TEORETIC „ȘERBAN VODĂ” SLĂNIC

**PROFESORI ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR
MÎNZICU SIMONA VALENTINA
IONIȚĂ ALINA MIHAELA**

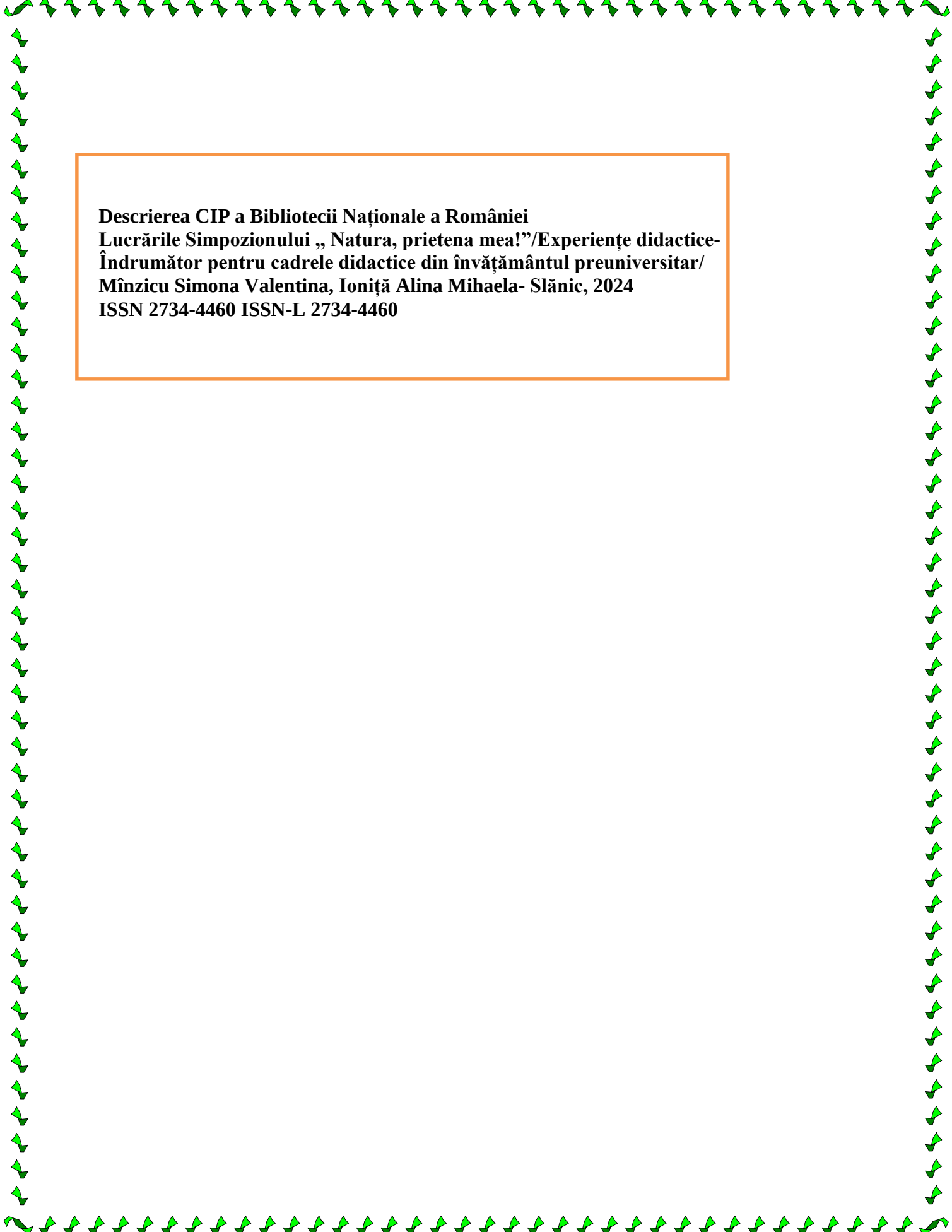
**NATURA, PRIETENA MEA!
SIMPOZION JUDEȚEAN
-EXPERIENȚE DIDACTICE-**

**ÎNDRUMĂTOR METODOLOGIC PENTRU
CADRELE DIDACTICE DIN
ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR**

**SLĂNIC
2024**

ISSN 2734-4460 ISSN-L 2734-4460

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Lucrările Simpozionului „Natura, prietena mea!”/Experiențe didactice-
Îndrumător pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar/
Mînzicu Simona Valentina, Ioniță Alina Mihaela- Slănic, 2024
ISSN 2734-4460 ISSN-L 2734-4460

**Natura și educația sunt asemănătoare; căci
educația transformă pe om și, prin această
transformare, creează natura.**

-Democrit

NATURA, O SURSĂ INEPUIZABILĂ DE ÎNVĂȚARE

Prof.înv.primar Alionte Lavinia Ionelia
Liceul Teoretic „Șerban Vodă”Slănic, Prahova

Rolul părintelui în viața copilului e unul indispensabil. Părintele are sarcina de a ghida, supraveghea și educa copilul, dar și de a oferi un climat favorabil, astfel încât cel mic să se dezvolte armonios. Copilul se formează cu ceea ce îi oferim. Dacă reușim să privim copilul ca pe un potențial de energie, de creativitate, de socializare, de adaptabilitate atunci putem să nu mai vorbim doar despre a crește un copil, ci despre a ajuta o ființă umană să se dezvolte și să se adapteze, să exploreze, să învețe, să înflorească.

Mediul înconjurător în creșterea și dezvoltarea copilului reprezintă un rol essential. Natura e, cu siguranță, cadrul potrivit pentru ca el să-și însușească extrem de multe abilități. Din păcate am ajuns să privim natura ca pe un mediu separat față de mediul ambiant al vieții noastre cotidiene.

Copiii crescute în mediul urban, în multe cazuri, sunt închiși între patru pereți și expuși la foarte multe excese, alimentare (fast food-uri, dulciuri), emisiuni TV, jocuri pe calculator. Toate acestea nu fac altceva decât să anuleze orice urmă de creativitate. Unul dintre cele mai bune lucruri pe care le putem face pentru ei, e să-i luăm de mână și să ieșim împreună în aer liber.

Mediul natural are grijă să ne ofere minunea creației la orice pas și este o sursă inepuizabilă de învățare, de la diferite specii de plante și copaci, la păsări, insecte, apă, aer curat și sunetul plăcut al vieții. Sunt o mulțime de modalități prin care ne putem reconecta cu natura și de a-i învăța pe cei mici să devină prietenoși cu mediul înconjurător. Mișcarea în aer liber e „hrană” pentru trup, minte și suflet. Fie că vorbim de alergat, cățărat, sărit sau o ușoară plimbare, acestea îl ajută pe copil în dezvoltarea sistemului muscular și osos. Sportul de echipă, individual sau o simplă joacă în parc oferă celui mic posibilitatea de a-și dezvolta capacitatea de comunicare, de exprimare a sentimentelor, de învățare a unor noi emoții și modul în care să le gestioneze.

Copiii prezintă un interes crescut pentru activitățile practice, cele pe care le facem zi de zi. Cel mic poate fi implicat în activități precum îngrijirea plantelor, udarea, tratarea și curățarea lor, culegerea și spălarea fructelor și legumelor. Acest gen de preocupări îl ajută pe copil să devină mai responsabil, organizat, disciplinat. Activitățile practice contribuie la dezvoltarea de noi abilități cum ar fi: managementul timpului, prioritizarea sarcinilor și interesul pentru mediul înconjurător. Copilul descoperă lumea din jur cu ajutorul simțurilor sale. Natura e mediul propice în care simțurile să-i fie dezvoltate. Sortarea frunzelor, pietrelor, crengilor după formă, mărime și culoare, distingerea diferitelor sunete pe care mediul înconjurător ni le pune la dispoziție, descoperirea de noi texturi, de la pietre și frunze la pământ, nisip și mușchi de copaci, toate au ca scop principal antrenarea simțurilor. Dezvoltarea limbajului celui mic este mult antrenată în natură. Mediul natural îi pune la dispoziție o gamă variată de cuvinte noi. Dezvoltarea vocabularului copilului este esențială pentru acesta, în procesul dobândirii încrederii în sine. Activitățile și jocurile în aer liber contribuie substanțial la o bună cunoaștere a lumii în care trăim. Explorarea regnului vegetal punând la dispoziție fructe și legume de diferite gusturi și texturi e încă o modalitate de învățare.

Petrecerea timpului în mijlocul naturii ar trebui făcută în mod regulat, dar programul părinților e unul limitat și încărcat, e destul de greu să se împartă între sarcinile impuse la locul de muncă, cele casnice și timpul de calitate petrecut cu familia. Trebuie să se înțeleagă, că timpul petrecut în natură e benefic fiecăruia dintre noi.

BENEFICIILE NATURII ÎN DEZVOLTAREA COPIILOR

Prof.înv.primar Bălan Iuliana Irina
Școala Gimnazială „Andrei Nicolescu-Păcureți”, Prahova, România

Natura reprezintă un izvor nesecat de viață și cunoaștere, iar importanța educației ecologice și a contactului copiilor cu mediul înconjurător nu poate fi subestimată. Înțelegerea și aprecierea naturii încă din copilărie pot influența semnificativ formarea personalității și dezvoltarea abilităților cognitive, emoționale și sociale ale celor mici. Copiii au un instinct natural de a explora și de a interacționa cu mediul înconjurător. Natura oferă o paletă diversificată de stimuli care contribuie la dezvoltarea simțurilor și la îmbogățirea experiențelor senzoriale. Contactul direct cu elementele naturale - plante, animale, apă și sol - stimulează curiozitatea și dorința de a învăța.

Natura este un spațiu de învățare continuă. Observând plantele, animalele și fenomenele naturale, copiii pot învăța concepte științifice fundamentale precum ciclul apei, fotosinteza, biodiversitatea și lanțurile trofice. Experiențele practice în natură, cum ar fi grădinaritul sau excursiile de explorare, oferă oportunități valoroase pentru învățarea prin experiență.

Mediul natural este un loc ideal pentru jocul liber, care stimulează imaginația și creativitatea. Fără jucării prefabricate și structuri fixe, copiii sunt încurajați să inventeze și să creeze, folosind materiale găsite în natură, cum ar fi bețe, frunze, pietre, etc.

Petrecerea timpului în natură are efecte pozitive asupra sănătății mentale și fizice a copiilor. Aerul proaspăt și activitatea fizică contribuie la o stare generală de bine, reducând stresul și anxietatea. Studiile au arătat că timpul petrecut în natură poate îmbunătăți concentrarea și performanțele academice.

Plimbările în pădure, pe malul râurilor sau în parcuri naturale permit copiilor să observe și să interacționeze cu flora și fauna locală. Aceste activități nu doar că încurajează mișcarea, dar și dezvoltă abilități de observare și spiritul de aventură.

Activitățile de observare a păsărilor sau a insectelor pot fi foarte captivante pentru copii. Utilizarea binoclorilor și a ghidurilor de identificare a speciilor poate transforma o simplă plimbare într-o adevărată aventură educativă.

Părinții și educatorii joacă un rol crucial în facilitarea accesului copiilor la natură și în promovarea unei atitudini de respect și grijă față de mediul înconjurător. Este esențial ca adulții să

încurajeze curiozitatea copiilor, să răspundă la întrebările lor și să participe activ la explorările acestora.

Concluzie

În concluzie, natura este un izvor inepuizabil de viață și cunoaștere, având un impact profund asupra dezvoltării copiilor. Prin explorare, observare și interacțiune directă cu mediul natural, copiii își pot dezvolta abilități esențiale pentru viață, de la cele cognitive și creative, până la cele emoționale și fizice. Părinții și educatorii au responsabilitatea de a facilita aceste experiențe, contribuind astfel la formarea unei generații mai conștiente și mai responsabile față de mediul înconjurător. Natură ne învață să fim mai buni, mai răbdători și mai conectați cu lumea care ne înconjoară, iar acest lucru începe încă din copilărie.

NECESITATEA CUNOAȘTERII MEDIULUI LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ

Profesor învă. preșcolar Bălan Magdalena-Liliana
Profesor învă. preșcolar Safta Georgiana Denisa
Școala Gimnazială Ostrovu Aluniș

Mediul înconjurător constituie principala sursă de impresii care vor sta la baza procesului de cunoaștere a realității.

Din punctul nostru de vedere, cunoașterea mediului joacă un rol deosebit în dezvoltarea intelectuală a copiilor.

Procesul de familiarizare a preșcolarilor cu tot ceea ce îi înconjoară implică însușirea unor serii de cunoștințe valoroase pentru dezvoltarea lor ulterioară, pentru formarea capacității de cunoaștere, de formare a interesului și a dorinței de a dobândi noi cunoștințe. Pe baza experienței cognitive și a largirii relațiilor cu mediul se dezvoltă limbajul sub toate aspectele lui .

În cadrul activității de cunoaștere a mediului, copiii depun un efort intelectual susținut și sunt în situația de a compara sub îndrumarea educatoarei. Aceasta influențează direct trecerea de la o gândire corectă la o gândire abstractă. Astfel, se pun bazele capacității de a cerceta, de a descoperi relațiile cauzale dintre obiecte .

Cunoașterea mediului presupune o activitate intelectuală intensă pentru însușirea unor cunoștințe oferind posibilitatea formării deprinderilor de muncă intelectuală, bază temeinică pentru integrarea

în activitatea școlară. Prin activitatea de cunoașterea mediului se cultivă sentimentul de dragoste față de natură, față de patrie și oraș, dragostea și respectul față de persoanele din jur și față de persoanele cu care comunică în grădiniță, sentimentul de prietenie față de oameni de alte naționalități.

În reușita activităților de cunoașterea mediului în grădiniță, un loc important îl ocupă educatoarea prin rolul pe care îl are de a îndruma activitatea de cercetare și de înțelegere de formare și de sistematizare de cunoștințe despre natură. Ea este prima care asigură însușirea cunoștințelor necesare (ce?, cât?, cum?) care intervine cu soluții în desfășurarea procesului de instruire a copiilor. De aceea, educatoarea trebuie să aibă o bună pregătire științifică, să contribuie la însușirea unor informații de bază, specifice cunoașterii mediului, să le apere în practică.

Un rol important în cunoașterea realității îl au observațiile. Acestea asigură nu numai însușirea de către copii a cunoștințelor despre mediu, ci și îmbogățirea, activizarea și precizarea vocabularului preșcolarului, permițând în același timp dezvoltarea deprinderilor de analiză, sinteză, generalizare, abstractizare.

Educatoarea îi ajută pe copii să pătrundă tainele naturii, să le înțeleagă în funcție de particularități individuale și posibilitățile intelectuale ale fiecăruia .

Prin intermediul metodei „învățării prin experiență” (portofoliu) , am reușit să ofer preșcolarilor posibilitatea de a descoperi chiar ei lucrările exceptând lumea din jur și îmbogățindu-și cunoștințele

Ca obiective ne-am propus:

- ✓ Dezvoltarea capacităților de cunoaștere și înțelegere a mediului înconjurător și stimularea curiozității pentru investigarea acestuia;
- ✓ Dezvoltarea capacității de comunicare într-un limbaj adecvat, științific;
- ✓ Formarea și exersarea unor deprinderi de îngrijire și ocrotire a mediului înconjurător;
- ✓ Educarea unor atitudini adecvate față de mediul înconjurător (să aplice norme de comportare specifice asigurării sănătății individului și societății;

La grupa mare au derulat opționalul „Micii ecologiști” .

Valoarea pedagogică a opționalului constă în faptul că oferă copiilor oportunitatea de a acționa și de a se exprima liber, de a iubi și respecta natura, le formează un comportament etic, le stimulează interesul de cunoaștere față de lumea înconjurătoare.

ACTIVITĂȚI ECOLOGICE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Profesor învățământ preșcolar Bogdan Ștefania
Profesor învățământ preșcolar Safta Eliza
Grădinița cu Program Prelungit „Rază de Soare”, Pitești, România

După cum știm, vârsta preșcolară este vârsta întrebărilor. Adesea copii ne întreabă ce este pământul, soarele, apa, aerul?". Putem concretiza răspunsul într-un singur cuvânt- "VIAȚĂ". Multe taine despre natură putem începe să le dezlegăm de la vârsta preșcolară. Pornind de la curiozitatea și interesul pe care îl manifestă copilul, consider că educația ecologică alături de celelalte laturi ale educației îl pot forma pe copil să fie un bun protector al vieții proprii, a celor din jurul lui dar și al mediului înconjurător. Pentru aceasta am luat în calcul domeniile de cunoaștere cele mai apropiate și mai importante pentru viața copilului.

Igiena mediului - atmosfera este un domeniu vast, dar aici m-am axat pe cunoașterea componentelor mediului înconjurător apropiat, ca rezultat al observării și investigării elementelor și fenomenelor din natură (temperatura, umiditate, curenți de aer) și înțelegerea importanței unor fenomene în viața planetei și a omului.

Am organizat activități ca:

- exerciții simple de percepere și înțelegere a importanței unor fenomene naturale în viața omului;
- exerciții de observare directă și dirijată a unor fenomene naturale;
- experiențe practice pentru determinarea importanței unor fenomene naturale în viața omului;
- înregistrate cu producerea și efectele unor fenomene naturale sub forma de colaje cu ilustrații;
- exerciții de formare a unor comportamente și atitudini adecvate în raport cu natura, având la bază sfaturi și imperative de tipul "convinge-te";
- joc de rol „Ce pot face copiii pentru menținerea aerului curat"
- exerciții de tipul "Gândește-te și răspunde!"- fișe de muncă individuală;
- jocuri: „Baloane de săpun", "Calendarul naturii" - pentru sesizarea proprietății aerului;
- joc de rol „Ce fac când sunt singur acasă" - adoptarea unor atitudini și compartamente în cazul unor pericole provocate de fenomene naturale;
- conversări pe bază de ilustrații pe tema „Cum cresc mare și voinic?";
- observarea dirijată a unor ilustrații referitoare la atmosferă, precum și vizionarea unor diapozitive, filme, emisiuni TV, reprezentative în acest sens;

-întâlnire cu un specialist în meteorologie, iar dacă este posibil efectuarea unei vizite la un observator meteorologic;

Un alt domeniu de cunoaștere foarte apropiat de viața copilului este igiena apei. Copilul trebuie să știe că apa reprezintă un mediu vital datorită multiplelor roluri pe care le îndeplinește: biologic - 60% din greutatea adultului, socio-economic - la dezvoltarea socială. Ei trebuie să mai știe că apa pe care o folosim nu vine așa în starea în care este direct de la sursă, ci ea trece printr-un complex proces de purificare.

De aceea pentru a menține calitatea apei trebuie să cunoaștem și să respectăm norme de prevenire și combatere a poluării apelor. Trebuie să-i facem pe copii să înțeleagă că poluarea apei înseamnă alterarea calităților fizice, chimice și biologice. În acest sens trebuie organizate o serie de activități în care copilul să fie implicat în mod direct:

- observarea unor imagini, planșe, afișe, pliante referitoare la importanța apei în viața omului;
- colecționarea unor ilustrații și confecționarea de albume cu titlul „Apa o parte din viața mea”
- jocuri cu rol; lecturi, imagini, filme, emisiuni TV, despre fenomene naturale (ploaia, furtuna, inundații, incendii naturale etc)
- întâlniri cu specialiști, prezentare de diapozitive, diafilme, casete video cu fenomene naturale surprinse;

Igiena solului este un alt domeniu al educației ecologice unde preșcolarii trebuie să știe că solul reprezintă un factor de mediu esențial în existența și dezvoltarea colectivității umane.

Poluarea solului înseamnă toate acțiunile ce produc dereglarea funcției normale a solului ca suport și mediu de viață manifestat prin intervenția rațională a omului în exploatarea unor elemente sau fenomene din lumea înconjurătoare.

BIBLIOGRAFIE

- Acatrinei G.: „Poluarea și protecția mediului ambiant”, editura Universității” Al. I. Cuza”, Iasi - 1994
- Barnea M., Calciu Al.: „Ecologie umană”, editura Medicală, București - 1979
- Martinescu G., Ciuhodaru L.: „Fișe medicale de igienă”, editura Bit, Iași - 2001
- Revista Învățământului Preșcolar nr. 3-4-2000 „Educația în anul 2000”, București

OCROTIM MEDIUL ÎNCONJURĂTOR

Prof.înv.primar Cârstoiu Daniela
Școala Gimnazială “ Ilie Murgulescu” Vela, Dolj

Coordonatele actuale ale vieții cotidiene impun abordarea în școală, alături de alte elemente de educație, și probleme legate de educația pentru calitatea mediului înconjurător. Astfel se evidențiază prioritatea majoră a noastră, a tuturor, de a cunoaște, proteja și conserva mediul de viață, conservarea naturii devenind eficientă și reală numai atunci când aceasta va face parte integrantă din filosofia și comportamentul nostru. Este necesar să se înceapă, încă de la fragede vârste, de către părinți-familie, educarea în acest scop, mai ales la nivel afectiv, îndeosebi prin accentuarea aspectelor ce țin de legături emoționale, cunoașterea elementelor de mediu.

Omul, ca parte din mediul înconjurător, trebuie să învețe să-l ocrotască, să găsească cele mai bune metode de protejare a acestuia și modalități de conservare, pentru ca urmașii noștri să beneficieze de el într-o formă cât mai pură. Cu cât aceste lucruri și obligații sunt conștientizate mai devreme, cu atât ele vor deveni o normalitate, acest lucru putând fi realizat cu succes în școală. Demersul educativ, dar și cel extrașcolar ar trebui să urmărească formarea elevilor cu conștiință și conduită ecologică.

Școala este factorul cel mai important de educație, ce contribuie la desăvârșirea personalității elevului, îi direcționează întreaga activitate și îi conturează comportamentul.

Prin diferite discipline incluse în procesul de învățământ trebuie să convingem pe fiecare elev de necesitatea apărării mediului înconjurător, împotriva poluării și să-i formăm o conduită ecologică modernă. Acest lucru se realizează îndeosebi în cadrul lecțiilor de cunoașterea mediului/ științe, menite să înlesnească înțelegerea organismelor vegetale și animale, a proceselor esențiale de întreținere a vieții, a legăturilor indisolubile dintre plante-animale-mediu, al celor geografice, dar și ocazional, în cadrul unor lecțiilor de educație plastică, istorie etc. Contribuții însemnate în educația ecologică pot aduce activitățile extracurriculare. Orice activitate ce se desfășoară în afara sălii de clasă înseamnă activitate în contact nemijlocit cu mediul înconjurător. Așa cum îi învățăm pe copii să vorbească, să se poarte în familie, la școală și în societate, să respecte normele de igienă, tot așa trebuie să-i învățăm să se poarte cu mediul în care trăim.

Implicarea elevilor în activități de cunoaștere, de înțelegere a unor fapte și fenomene din ceea ce ne înconjoară, în identificarea și rezolvarea unor probleme de poluare și degradare a mediului, are ca rezultat formarea unor convingeri și deprinderi de protejare și conservare a mediului înconjurător, aceste lucruri putând fi considerate condițiile necesare pentru o viață civilizată și sănătoasă.

BIBLIOGRAFIE:

- 1.REVISTA ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR, Editura Miniped, 2008
- 2.TUDOR V., BARBULEANU R., BURTEA E.–,„METODICA CUNOȘTIINȚELOR DESPRE NATURĂ ȘI OM LA CLS I-IV”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1981.

NATURA, PRIETENA MEA

**Prof.înv.primar Cîrîină Luisa-Georgeta
Școala Gimnazială „Ilie Murgulescu” Vela, Dolj**

Natura, prietena mea, este o minunată poveste vie, în care fiecare pagină este desenată cu măiestrie de mâna celui mai iscusit pictor. Ea mă întâmpină mereu cu brațele deschise, mă îmbrățișează cu mirosul pădurilor, mă încântă cu culorile spectaculoase ale florilor și mă liniștește cu cântecul păsărilor.

În ochii mei, natura este o simfonie a vieții, unde fiecare sunet al vântului, fiecare cântec de pasăre și fiecare susur al apei contribuie la o armonie perfectă.

În fiecare dimineață, când soarele răsare timid peste orizont, iar razele sale mângâie delicat frunzele și florile, simt că sunt martorul unei întâlniri magice între cer și pământ.

Pădurile dese îmi dezvăluie taine vechi, iar fiecare copac pare a fi un înțelept păstrător de secrete. Îmi place să mă pierd în labirintul lor verde, să simt mirosul de rășină și să ascult povestea lor, rostită în șoaptă de vânt. Acolo găsesc liniștea și refugiul de care am nevoie pentru a mă reconecta cu mine însumi.

Apele limpezi ale râurilor și lacurilor sunt oglinda sufletului meu. Îmi place să le urmez cursul, să mă las purtat de valurile lor blânde și să mă bucur de frumusețea lor adâncă.

În adieri ușoare, reflectarea cerului senin îmi arată că totul este perfect așa cum trebuie să fie, că natura își urmează mereu cursul fără să înceteze să ne uimească.

Și nu pot să uit de câmpurile întinse, unde culorile se amestecă într-un dans încântător. Acolo, sub cerul vast și senin, simt că sufletul meu zboară alături de vânt, călătorind printre firele de iarbă și pajiști înflorite.

Natura este prietena mea cea mai veche și mai înțeleaptă, care mă învață mereu să prețuiesc frumusețea simplă a lucrurilor și să mă bucur de fiecare clipă petrecută în preajma ei. Ea este sursa mea de inspirație, izvorul meu de energie și refugiul meu în momentele de cumpănă.

Pentru mine, natura nu este doar un loc, ci o parte din mine însămi, un prieten drag pe care îl voi păstra mereu în inima mea.

Bibliografie:

Julia Rothman – Anatomia naturii, curiozitățile lumii naturale

Totul despre natură – enciclopedie

Pamela Hickman, 2021 - „, Natura din jurul nostru: Plantele,, , Editura Viață și sănătate

COPIII-PRIETENII NATURII

**Prof. înv. preșc. Cojocariu Tanța
Grădiniță cu Program Prelungit Vidra, Vrancea**

Trăim într-o lume în care omul a modificat natura, i-a stricat echilibrul. Natura trebuie respectată, un respect care i se cuvine, pentru că reprezintă viața. „, Natura poate să-ți slujească de carte, de profesor, de povătuitor. Nu închideți această mare carte plină de învățături înțelepte!”(G. Simion) Adesea oamenii uită că natura este aceea care satisface direct sau indirect cea mai mare parte a nevoilor vitale . Abundența și varietatea darurilor sale au dat naștere credinței ca natura este inepuizabilă și că omul poate dispune fără limită de resursele ei. Modificările aduse de expansiunea societății umane au de cele mai multe ori un caracter distructiv, multe fiind ireversibile pentru că produc perturbări în sistemele ecologice și deteriorează echilibrul natural .

Intervenția omului în natură provoacă uneori traumatisme care determină dispariția unor plante și animale valoroase ducând la dezvoltarea în ecosistemele naturale a unor specii inferioare ușor adaptabile, dar puțin folositoare omului. Cel mai important fenomen îl constituie însă ruperea echilibrului ecologic și a ritmului ciclului biogeochimic, procese cu profunde implicații asupra naturii și a omului. De aceea , conservarea și stabilirea echilibrului dinamic al biosferei este o datorie imperioasă a omului modern .

Educația cu privire la mediu trebuie să dezvolte la nivelul întregii umanități o atitudine de responsabilitate în folosirea și conservarea resurselor naturale. În acest scop învățământului îi revine un rol tot mai important în educarea tineretului, căruia trebuie să i se imprime o gândire ecologică.

Educarea în acest sens trebuie să înceapă din copilărie și să fie continuată tot timpul. Primele forme de educație în materie de mediu înconjurător începe în anii de grădiniță. Educatoarele trebuie

să învețe și să-i sensibilizeze pe copii cu privire la frumusețile naturii, dezvoltându-le gustul de a descoperi adevărurile care se petrec în jurul lor.

Educația în problema mediului este procesul prin care se recunosc valorile și se clarifică ideile necesare competenței și atitudinii potrivite pentru a înțelege și aprecia relațiile existente dintre om și natură. Procesul educațional are drept sarcină să sublinieze faptul că, în contextul actual, nu este vorba să conservăm natura în dauna omului, ci să se asigure, în primul rând bunăstarea omenirii. În această privință cunoștințele ecologice constituie un element din ce în ce mai important în explicarea politicii de protecție a mediului înconjurător. Această situație are asupra educației în materie de mediu rezonanțe, care duc la cunoașterea gravității pericolelor existente, la înțelegerea locului omului în biosferă și la datoriile ce decurg din aceasta. Mediul înconjurător ne asigură condițiile necesare vieții, însă depinde de noi dacă dorim să folosim aceste elemente esențiale cât mai util sau dacă vrem să ocolim acest aspect al vieții noastre. Ocrotirea planetei este o problemă mondială, și, tocmai de aceea, fiecare om trebuie să-și asume această responsabilitate.

Copilul trebuie lăsat să descopere el însuși adevărul, să-i cultivăm interesul pentru promovarea stării de sănătate în mediul înconjurător, să-l educăm în sprijinul ocrotirii și protecției mediului înconjurător.

De aceea este necesară păstrarea unui mediu de viață nealterat, cât mai propice dezvoltării ființei umane.

Copiii trebuie convinși că fără un mediu curat, nepoluat viața omului nu este posibilă.

Bibliografie

1. Berca M, Ecologie generală și protecția mediului, editura Ceres, 2000
2. Botnariuc N, Vădineanu A, Ecologie, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1982
3. Cucoș C, Pedagogie, Iași, editura Polirom, 1996
4. Pârvu C, Ecologie Generală, editura Tehnică, București, 1999

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ PRIN OCHI DE PREȘCOLAR

Prof.înv.preșcolar: Ciubotaru Florina Aurora/Coman Sandra Elena
Grădinița cu program prelungit Nr.23, Municipiul Ploiești

„Dacă te gândești la anul următor, însămânțează pământul. Dacă te gândești la următorii zece ani, plantează un pom. Dacă te gândești la următorii o sută de ani, educă oameni” (proverb chinezesc)

Preșcolaritatea sau „vârsta de aur a copilăriei”, așa cum mai este ea denumită, este perioada marcată de o importanță deosebită deoarece acum copilul își dezvoltă capacitățile și aptitudinile fizice, psihice și sociale, care îi vor permite acestuia să se adapteze la realitatea înconjurătoare și îl vor ajuta să devină independent și responsabil cu el, cu cei din jur, cu mediul.

Încă de la grupa mică, copilul trebuie să învețe să respecte natura și legile sale, pentru ca aceasta, la rândul său, să îi poată oferi cadrul prielnic pentru dezvoltarea în condiții optime și sigure pentru sănătatea și integritatea sa. Educația timpurie pune accent pe sensibilizarea preșcolarilor cu privire la educația ecologică. Nu este suficient ca un copil să știe că planeta pe care locuiește se numește „Terra” sau „Pământ”. Prin activități simple, adaptate la capacitatea sa de înțelegere și receptare, copilul trebuie făcut să conștientizeze că viața înseamnă interdependență între oameni și tot ce îi înconjoară: natură, plante, animale, aer, ape, munți, mașini, etc și că atunci când omul acționează greșit intenționat asupra unui element de care este legat, efectele nocive se vor întoarce către el, distrugând sănătatea sa și pe cea a mediului înconjurător.

La grădiniță, grila de activități prin care putem introduce copiii în tainele educației ecologice este ofertantă: fie că este vorba de activități de dezvoltare personală, de activități liber alese, de cele pe domenii experiențiale sau extracuriculare, toate contribuie la formarea unor premise și a unor conduite pentru conștientizarea importanței fiecărui element din natură. Primul contact cu mediul și cu problemele sale, trebuie să îmbrace la această vârstă aspecte practice și să producă trăiri emoționale puternice.

În cadrul activităților de dezvoltare personală (A.D.P.), copiii pot învăța să utilizeze cu economie resursele planetei (apa, hârtia de șters pe mâini).

Activitățile liber alese (A.L.A.), activități desfășurate pe zone de interes, îndeamnă și îndrumă copiii către investigații, experimente sau către descoperirea proprietăților unor obiecte și fenomene din mediul înconjurător.

Spre exemplu, la centrul „Știință”, se pot face expoziții tematice în funcție de anotimp, iar copiii pot observa caracteristici ale naturii, schimbările prin care trece mediul, pot planta diferite semințe din care vor crește plante care să le ofere oxigen sau hrană sănătoasă. Se pot face experimente pentru a ilustra circuitul apei în natură, se pot viziona filmulețe educative despre poluarea apei, a aerului, a mediului.

La centrul „Arte” copiii pot primi sarcini care să reflecte modul în care aceștia văd și percep lumea înconjurătoare, precum: picturi, modelaj, colaje cu elemente din natură. Pot realiza jucării folosind obiecte și materiale reciclabile. Astfel, vor învăța că reciclând pot contribui la reducerea poluării și la salvarea planetei de la dezechilibre.

Și jocul de rol contribuie la dezvoltarea spiritului ecologic al copiilor. Jocuri precum „De-a grădinarii”, „De-a îngrijitorii de animale”, „De-a bucătarii”, „De-a strângătorii de resturi aruncate la întâmplare”, „Tu ești apa, eu sunt pământul/aerul”, îi fac pe copii mai responsabili învățând prin joc cum să ocrotească mediul care îi înconjoară.

Poveștile și povestirile transmit cunoștințe despre natură și educă, în aceeași măsură, copiii în spirit ecologic. Povești precum „Povestea fulgului de zăpadă” sau „De ce ninge?” sau „Pădurea plânge, pădurea râde” îi fac pe copii să înțeleagă mai ușor că în anotimpul iarna ninge, iar zăpada topită se transformă în apa care este atât de benefică solului și le dezvoltă curiozitatea epistemică despre mediul natural – atitudinal și comportamental.

În cadrul unei lecturi după imagini precum „Cum îngrijim și ocrotim natura?”, se poate discuta pe baza unor imagini de tipul „așa da/ așa nu”, insistând asupra unor îndemnuri precum: „Ocrotești natura!”, „Salvați pădurile de la tăiere”, „Nu arunca resturile menajere la întâmplare!”, „Nu polua apele!”, „Nu aprindeți focul în pădure sau alte locuri nepermise!”. Prin intermediul jocurilor didactice, preșcolarii pot învăța ce este reciclarea dar și cum pot colecta selectiv gunoiul sau care este semnificația culorilor de pe coșurile de gunoi.

În concluzie, scopul final al educației ecologice desfășurată în grădiniță, vizează formarea și dezvoltarea premiselor și capacităților de înțelegere a efectelor nocive pe care le au comportamentele necorespunzătoare ale omului asupra mediului, dezvoltarea gândirii centrată pe promovarea faptelor bune și dezvoltarea spiritului de responsabilitate față de natură. Vremurile în care trăim, ne cer cu stăruință să educăm și să formăm oameni conștienți, capabili să ocrotească mediul, în caz contrar riscând ca acesta să se dezintegreze din ce în ce mai mult.

„Să trăiești în natură cu tot corpul, toate simțurile, toată curiozitatea, toată inteligența și pasiunea, constituie cheia reală a descoperirii mediului înconjurător și o practică pedagogică.”

BIBLIOGRAFIE:

1. Curriculum pentru educația timpurie, anexa la ordinul ministrului Educației Naționale, nr.4694/02.08.2019;
2. Dima Maria, Geamăna Nicoleta, Zainea Dana, „Educația ecologică la vârsta preșcolară”, Editura Coresi, București, 2008, pag.15-18;
3. Pârvu Constantin, „Ecologie generală”, Editura Tehnică, București, 2001, pag.233-240.

NATURA - PRIETENA COPIILOR

Prof.înv.primar Cordonă Elena Gabriela
Școala Gimnazială „ Andrei Nicolescu-Păcureți”, Prahova

Natura este un izvor nesecat de fascinație și învățătură pentru copii. Este locul unde imaginația lor prinde aripi, unde învață lecții valoroase despre viață și unde își dezvoltă abilitățile fizice și emoționale. Relația copiilor cu natura este una profundă și esențială pentru creșterea și dezvoltarea lor armonioasă.

Copiii au o afinitate naturală pentru explorare și descoperire. Mediul natural, cu diversitatea sa de plante, animale și peisaje, oferă un cadru ideal pentru aceste activități. În natură, copiii se simt liberi să fie ei înșiși, să se joace și să învețe într-un mod spontan și neconstrâns.

Natura este un laborator viu unde copiii pot observa procesele biologice și ecologice în acțiune. Înțelegerea ciclului vieții, fotosintezei, migrației păsărilor și interacțiunilor ecologice le dezvoltă gândirea științifică și abilitățile de observare.

Natura oferă un cadru excelent pentru jocurile de grup și activitățile de colaborare. Copiii învață să comunice, să coopereze și să rezolve conflictele într-un mod constructiv. De asemenea, dezvoltă empatia și respectul pentru ceilalți și pentru mediul înconjurător.

Plimbările în pădure sunt oportunități excelente pentru a învăța despre flora și fauna locală. Copiii pot colecta frunze, flori și insecte, pot construi adăposturi din crengi și pot observa păsările și animalele sălbatice. Aceste activități dezvoltă spiritul de aventură și abilitățile de observare.

Participarea la grădinarit le oferă copiilor o înțelegere profundă a ciclului vieții plantelor și a importanței mediului. Plantarea semințelor, îngrijirea plantelor și recoltarea fructelor și legumelor sunt activități care cultivă răbdarea și responsabilitatea.

Jocurile tradiționale în aer liber, cum ar fi săritul cu coarda, jocurile cu mingea sau construcțiile din nisip, sunt esențiale pentru dezvoltarea fizică și socială a copiilor. Aceste activități promovează mișcarea, coordonarea și spiritul de echipă.

Părinții și educatorii au un rol crucial în facilitarea conexiunii copiilor cu natura. Este important să încurajeze explorarea și să creeze contexte în care copiii să interacționeze cu mediul natural. Organizarea excursiilor în natură, participarea la proiecte de grădinărit sau pur și simplu petrecerea timpului în parcuri și grădini sunt modalități excelente de a promova această relație.

Concluzie

Natura este o prietenă de nădejde pentru copii, oferindu-le un cadru ideal pentru învățare, joc și dezvoltare. Prin contactul cu mediul natural, copiii își dezvoltă abilitățile cognitive, emoționale și sociale, devin mai sănătoși și mai fericiți. Este responsabilitatea adulților să faciliteze aceste experiențe și să cultive respectul și dragostea pentru natură în rândul celor mici.

În era digitală de astăzi, este mai important ca oricând să încurajăm contactul copiilor cu natura, pentru a le oferi un echilibru sănătos între tehnologie și experiențele în aer liber. Prin promovarea unei legături puternice cu natura, contribuim nu doar la bunăstarea copiilor noștri, ci și la formarea unei generații viitoare mai conștientă și mai responsabilă față de mediul înconjurător. Astfel, cultivăm nu doar prietenia dintre copii și natură, ci și speranța pentru un viitor mai verde și mai sănătos

NATURA PRIETENA COPIILOR

Prof.înv.primar: Dragomir Maria Mădălina
Școala Gimnazială Gura Vîtioarei, Prahova

Motto:

„Învățați-i pe copiii voștri ceea ce i-am învățat și noi pe ai noștri: că pământul, cu tot ce are frumos, este mama noastră. Tot ceea ce i se întâmplă pământului va ajunge să li se întâmple și copiilor acestui pământ. Noi știm cel puțin atât: nu pământul aparține omului, ci omul aparține pământului. Omul este firul care țese drama vieții și ceea ce-i face pământului își face lui însuși.”
Sieux Seattle

Natura are nevoie de prieteni. Orice copil poate deveni un prieten al naturii, cu condiția să respecte natura. Aceasta înseamnă azi, mai mult ca oricând să o privească în calitate de adevărat ecolog-cetățean, cu gândul refacerii ei. Uneori cuvintele, expresiile copiilor ni se par "trăsnite", dar dincolo de partea hazlie, învățătorul descoperă modul de gândire original alimentat de o curiozitate și o imaginație ieșite din comun. Avalanșa de întrebări cum ar fi: "Ce-i luna?", "Ce-i soarele?", "Cum apar plantele, oamenii?", "De ce nu se simte când Pământul se învârtă în jurul Soarelui?", "De ce sunt războaiele?", "De ce sunt răi oamenii?", "De ce se ceartă mama cu tata?", "De ce, de ce, de ce". Din lipsa de timp sau alte motive, adulții se mulțumesc să răspundă în glumă sau să amâne răspunsurile până când vor crește mai mari, ignorându faptul că acum e terenul fertil pentru a semăna sămânța cunoașterii pentru ca acum gândirea e mai creativă, memoria mai plastică, mintea mai iscoditoare.

În munca cu elevii pentru a te face înțeleș trebuie să faci efort, să vezi ce și cât stiu sau pot înțelege copiii.

"Dacă vreau să reșușesc în a aduce pe cineva la un anumit punct, în primul rând trebuie să văd cum pot să ajung în lumea lui și să încep de acolo", spunea, în acest sens filozoful deanez S.Kierkegaard. Explicațiile formulate trebuie să fie cat mai accesibile cu putință. În marea lor majoritate părinții, bunicii, nu pot, nu au pregătirea necesară și nici timpul pentru a face acest efort.

Speranțele lor se îndreaptă spre grădinița și școala unde trebuie să găsim timp, răbdare și înțelegere pentru o astfel de inițiere, dezbateri și comunicare. Elevii trebuie să înțeleagă că oriunde se afla atât omul cât și celelalte vietăți au nevoie de condiții esențiale mediului de viață: sol, aer, apă, hrană. La această vârstă copiii pot înțelege foarte bine că aceste condiții pot fi benefice sănătății numai dacă sunt respectate norme de igienă.

Educația ecologică se bazează pe cea mai importantă latură "igienă" și este angajată pe drumul transformării conștiințelor pentru a le determina să stabilească noi relații chiar din cele mai bune între om și natură, pentru a opri asaltul dezechilibrelor, consecința poluării, artificializării, al suprapopulației sau al exploatărilor sociale și economice. Educația ecologică trebuie să ofere perspective reale în restabilirea acelor relații între om și natură care să aibă la bază înțelegerea, cunoșterea și respectarea normelor și legilor sanogenetice.

Lumea care ne înconjoară a fost și mai este o taină. Existența umană s-a schimbat în cursul timpului ca rezultat al curiozității și gândirii omului precum și ca o consecință a nevoii de a-și face din natură un prieten. Pentru a înțelege, a explica și a formula niște concluzii cu privire la tainele naturii trebuie mai întâi să observi (privind, auzind, mirosind, pipăind, gustând), fie folosind anumite instrumente (lupa, microscop) fie făcând anumite experimente.

BIBLIOGRAFIE:

1. Acatrinei G.: "Poluarea și protecția mediului ambiant", editura Universității "Al. I. Cuza", Iași - 1994
2. Barnea M., Calciu Al.: "Ecologie umană", editura Medicală, București - 1979
3. Revista Învățământului Preșcolar nr. 3-4-2000 "Educația în anul 2000", București

OCROTIREA NATURII ȘI PROTEJAREA MEDIULUI

Prof. înv. primar Gîlia Gina
Liceul „Carol I”, orașul Ploeni, Prahova

Natura este un izvor imens de resurse materiale și spirituale pentru om, de aceea cunoașterea importanței și necesității ocrotirii naturii precum și conservarea biodiversității reprezintă un obiectiv central al educației ecologice. Obligația de a păstra biodiversitatea derivă din activitățile multiple ale omului care, determină perturbații profunde în economia naturii schimbându-i echilibrul natural.

Activitățile extracurriculare pe care le-am realizat cu elevii pentru studierea florei au fost orientate și spre o abordare ecologică aplicativă care să conducă, printre altele, la stimularea motivației pentru protecția naturii și valorificarea acesteia în formarea unor convingeri și comportamente adecvate, de ocrotire și protecție a mediului înconjurător. Această abordare ecologică a presupus:

- evidențierea rolului plantelor în natură și viața omului;
- prezentarea unor situații-problemă om-natură și precizarea modalităților de remediere ale dezechilibrelor ecologice cauzate de unele acțiuni umane;
- precizarea diverselor surse de poluare și a efectelor acestora asupra vegetației;
- utilizarea cunoștințelor însușite în timpul orelor de biologie pentru manifestarea unei atitudini responsabile față de natură;
- formularea soluțiilor plauzibile pentru protecția mediului și ocrotirea plantelor.

Toate aceste obiective pornesc de la principiul apropierii elevilor de natura în scopul creării de convingeri și conduite necesare în conservarea naturii și a mediului ambiant. Acest principiu a stat permanent în atenția mea, în fiecare ieșire realizând activități care au urmărit și formarea unui comportament ecologic. Convingeri trainice cu privire la necesitatea protejării naturii și a mediului ambiant se formează atunci când se pornește de la exemple concrete, pozitive sau negative întâlnite în viață de către elevi. În cadrul excursiilor realizate cu elevii, aceștia au evidențiat numeroase acțiuni negative ale omului asupra plantelor și mediului: arbori tăiați sau cu scoarța crestată, gunoaie menajere lăsate la întâmplare în urma activităților de recreere de către localnici (cutii de conserve, pungii, hârtii), realizarea focului în locuri nepermise, pășunatul abuziv, recoltarea unor plante rare, etc. Împreună cu elevii s-au analizat urmările acestor acțiuni negative ale oamenilor asupra mediului: eroziunea solului, scăderea calității aerului respirat, scăderea biodiversității, peisaj inestetic,

modificări de climă, ploi acide. S-a explicat ce înseamnă poluarea, deteriorarea mediului și cum putem acționa pentru a limita efectele negative ale procesului de poluare.

S-a evidențiat faptul că pădurea este un ecosistem complex și că are un rol deosebit în menținerea echilibrului natural datorită multiplelor sale funcții: împiedică inundațiile și alunecările de teren, eroziunea solului; micșorează puterea vânturilor, menține umiditatea și moderează temperaturile extreme din timpul verii și iernii; îmbogățește atmosfera cu oxigen; oferă hrana și adăpost animalelor; funcție productivă (lemn, latex, rășini, fructe, semințe); funcție recreativă și terapeutică.

S-a explicat elevilor noțiunea de biodiversitate și s-a evidențiat faptul că fiecare organism are rolul său în ansamblul sistemului viu. Fiecare viețuitoare stabilește relații complexe atât cu factorii abiotici (lumină, temperatură, sol) cât și cu celelalte viețuitoare din habitatul său. Cele mai importante relații dintre viețuitoare sunt relațiile trofice, ce pot fi reprezentate sub forma lanțurilor și rețelelor trofice. Dispariția unor viețuitoare va crea dezechilibre în funcționarea ecosistemului. Realizarea unei comparații între o pădure și o cultură agricolă, accentuează ideea că pădurea are un rol deosebit în menținerea echilibrului natural datorită stabilității sale. Un ecosistem agricol, nu poate exista dacă omul nu intervine prin realizarea unor lucrări de întreținere a culturii. În încercarea de a realiza o conduită ecologică, le-am cerut elevilor să se transpună în situația părții vătămate, arătând faptul că plantele și animalele sunt ființe vii ca și noi și merită un „tratament” mai bun din partea noastră. Planta, ca orice organism viu, suferă dacă este rănită sau i se fac creștături în scoarță, iar legarea copacilor cu sârmă poate opri circulația sevei ajungându-se la îmbolnăvirea și uscarea lor. Apoi elevii ar trebui să arate cum se pot implica în acțiuni de conservare și protecție a mediului înconjurător. S-au făcut numeroase sugestii și propuneri, iar în săptămânile ce au urmat am participat la o acțiune de ecologizare având ca parteneri numeroase instituții abilitate să ne ajute în realizarea acestui demers. Elevii au colectat gunoaiele, au pus afișe în legătura cu ocrotirea naturii și protecția mediului ambiant.

Pădurea joacă un rol protector în viața noastră, pădurea alcătuiește un exigent filtru natural, reținând în coroanele arborilor particulele fine de praf, cenușă etc. Din cauza defrișării se produc multe alunecări de teren. Deși au nevoie de câțiva ani pentru a ajunge la maturitate, cel mai bine este ca atunci când un arbore este tăiat, să se planteze altul în locul său. Oamenii ar trebui să se gândească mereu la modul în care mediul înconjurător ne protejează și cum ne ajută. Atunci când ei vor înțelege importanța naturii, o vor proteja.

BIBLIOGRAFIE

1. Luiza Florea, „Protecția mediului”, Ed. Fundației Universitare „Dunărea de Jos” Galați, 2002
2. Iordache Gheorghe „Metode pentru prevenirea poluării mediului”, Matrixrom București, 2003

PROTEJAREA MEDIULUI ÎNCONJURĂTOR

Prof. Hasineți Angela Geanina
Clubul Copiilor Caransebeș, Caraș – Severin

Mediul înconjurător cuprinde toate speciile vii, resursele naturale, vegetația, microorganismele, rocile, atmosfera, clima, vremea. Pe scurt, tot ce apare sau există în mod natural pe planetă, tot ce nu este artificial, creat de om. Multe persoane se gândesc mai mult la păduri și animale atunci când se discută despre mediu, însă toate elementele menționate mai sus au un rol important pe Pământ.

Mediul înconjurător este văzut ca o mare locuință a tuturor oamenilor și, din acest motiv, trebuie păstrat cât mai curat pentru a duce o viață sănătoasă și pentru promisiunea unui loc mai bun generațiilor viitoare. Multă vreme planeta a fost considerată mult prea mare încât omul prin acțiunile lui să îi aducă daune, dar realitatea a arătat că echilibrul natural este foarte fragil și că fără eforturi susținute nu se va putea asigura un mediu propice unei vieți sănătoase în viitor.

Tot mai multe acțiuni sunt întreprinse în ultima vreme în vederea salvării planetei, nu doar de către mișcarea ecologistă, ci și de fiecare om în parte. Problemele cu care se confruntă natura și efectele negative ale poluării asupra vieții omului au determinat apariția unei mentalități cu totul diferite de cea existentă în secolul trecut, atunci când oamenii se credeau stăpâni de necontestat ai Pământului. În timp s-au observat efectele nocive ale activității umane asupra mediului înconjurător, care s-au concretizat în schimbări climatice grave, în probleme mari aduse sănătății omului și viețuitoarelor, în creșterea numărului de decese cauzate de căldura excesivă sau de frig, în lipsa resurselor alimentare în anumite zone sau a protecției în altele. Astfel, protejarea naturii a devenit prioritatea numărul unu pentru oamenii de pe tot Globul, fiind studiată chiar și la școală, acolo unde cei mici înțeleg cât de important este să lupte pentru a trăi curat și sănătos pe mai departe.

Planeta poate supraviețui fără oameni, însă noi nu putem supraviețui dacă ne distrugem singuri casa. Cei mai mulți sperăm ca generația noastră să nu fie martoră la schimbările climatice cauzate de om. Din păcate, acestea sunt evidente încă de acum. Cu toate acestea, se crede că nu e prea târziu pentru a îmbunătăți situația, atât pentru noi, cât și pentru generațiile viitoare și miliardele de animale care mai locuiesc aici.

Motivele principale pentru care trebuie să protejăm mediul sunt:

- protejarea ecosistemului.

- protejarea omenirii.
- obligația morală.

Din cele mai vechi timpuri, omul a modificat natura înconjurătoare, intenționat sau nu, pentru a duce o viață mult mai simplă și mai confortabilă. Multă vreme, numărul redus al locuitorilor planetei a făcut ca aceste schimbări să poată să fie suportate de planetă. Problemele au început să apară odată cu creșterea populației și cu dezvoltarea orașelor, unde marile aglomerări de oameni au dus la diferite probleme de sănătate publică, cu efecte importante asupra vieții umane, ducând chiar la micșorarea duratei medii de viață a orașenilor.

Pământul este deocamdată singura casă a speciei umane și datoria fiecărui om este de a o proteja prin orice mijloace posibile, păstrând-o într-o stare cât mai apropiată de cea de dinaintea dezvoltării civilizației. Oamenii au nevoie de condiții de mediu favorabile unei vieți sănătoase și îndelungate, lipsită de probleme și boli.

Primul moment în care oamenii au conștientizat cât rău pot face mediului înconjurător a fost reprezentat de folosirea în exces a unui insecticid considerat minune, DDT-ul, utilizat timp de câțiva ani în toată lumea ca un fel de panaceu universal. În timp s-a observat că această substanță se acumulează în plante și animale, ajungând astfel în dieta umană și ducând la grave probleme de sănătate și chiar la moarte.

În concluzie, salvarea planetei depinde de fiecare persoană în parte, prin respectarea regulilor, prin participarea la acțiuni responsabile în vederea protejării mediului, prin cunoașterea legislației din fragedă pruncie sau prin folosirea tehnologiei moderne pentru a descoperi diferite tipuri de materiale biodegradabile, ce pot să lupte eficient împotriva poluării.

Bibliografie:

- 1.<https://stratos.ro/protectia-mediului-inconjurator-ce-se-poate-face-pentru-un-viitor-mai-bun/>.
- 2.<https://evamar.ro/protejarea-mediului-inconjurator-prioritatea-numarul-1-in-viata-tuturor-oamenilor/>.
- 3.<https://marathonepr.ro/blog/protejarea-mediului-ce-putem-face-pentru-a-ajuta-planeta/>.

EDUCATIA ECOLOGICĂ ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof.înv.preșc. Ibănescu Giorgiana Claudia
Liceul Tehnologic “Vintilă Bratianu” Dragomirești-Vale, Ilfov

Pământul n-a fost văzut în toate timpurile și nici de toți oamenii așa cum îl vedem noi astăzi. Mai ales legăturile dintre Om și Pământ n-au fost văzute la fel. Au câștigat oamenii de astăzi, oamenii moderni, în atitudinea lor față de Pământul pe care trăim. Sunt ei mai buni cu țărâna din care răsar plantele, sunt ei mai înțelegători cu apele, cu foșnetul vântului, cu păsările și animalele, cu frumusețea și bogăția pădurilor, a munților și a mărilor? Sunt ei, oamenii de astăzi, mai buni unii cu alții? Vă las pe voi să vă gândiți! Eu consider că gradul de conștientizare mai înalt ori mai scăzut, al oamenilor se poate judeca și după atitudinea pe care noi o avem față de Pământul pe care trăim. Sau, poate, în primul rând după asta!

Copiii sunt un public important pentru educația mediului deoarece sunt gestionarii și consumatorii de mâine ai resurselor. Educatorii și toți cei care lucrează în școli și cu elevi pot avea un impact deosebit, de la creșterea conștientizării și cunoașterii până la formarea de atitudini și proiecte active în numele educației mediului.

Educația ecologică este un proces care are scopul să îmbunătățească calitatea vieții prin asigurarea oamenilor cu modalitățile de care au nevoie pentru a rezolva și împiedica problemele de mediu. Educația ecologică poate ajuta oamenii să câștige cunoștințe, deprinderi, motivații, valori și angajamentul de care au nevoie pentru a gospodări eficient resursele pământului și de a-și asuma răspunderea pentru menținerea calității mediului.

Studierea mediului înconjurător de către copii presupune perceperea unitară a aspectelor biologice, fizice și tehnologice. Educația în grădiniță acționează în scopul dirijării și facilitării acestei percepții în raport cu vârsta copiilor și cu nivelul lor de dezvoltare, astfel activitățile comune: cunoașterea mediului, educația muzicală, educația artistico-plastică, activitățile manuale, excursiile, vizitele, drumețiile aducându-și un aport semnificativ în acest sens.

În cadrul activităților de educație muzicală, învățarea unui cântec a cărui tematică reprezintă florile, păsările, animalele, pădurea, ca de exemplu: „Înfloresc grădinile”, „Veverița”, „Iepurașul Țup” etc. Este un prilej de sensibilizare a copiilor pentru a le îngriji și ocroti pentru că și acestea sunt ființe sensibile, lipsite de apărare, care au viața lor, se nasc, cresc, se dezvoltă și mor. De asemenea, activitățile artistico-plastice cu subiecte ca „Parcul în culorile toamnei”, „Copacul din

grădină”, „Covorul de frunze uscate”, „Poiana cu flori” etc. Sunt ocazii prin care se poate explica copiilor consecințele tăierii necontrolate a copacilor, importanța plantelor pentru viața oamenilor.

Un rol deosebit îl au observările. Prin activitățile de observare, noi, educatoarele, urmărim să antrenăm copiii, pe lângă sistematizarea cunoștințelor despre părțile componente, mod de viață, adăpost, foloase, la discuții despre modul în care putem proteja natura. Trebuie să apelăm permanent la experiența de viață a copiilor, la modul în care au reacționat în diferite situații, cum au avut grijă de animale, de plante; le cerem exemple pozitive și negative de comportamente față de natură.

Pentru a fi prieten cu natura, copilul trebuie să aibă o gândire și un comportament ecologic, trebuie să știe ce este bine să facă în relația sa cu natura, deci cum să ocrotească natura. Acest comportament ecologic am încercat să îl formez copiilor prin întreaga activitate desfășurată în grădiniță, activitățile ecologice desfășurate în acest sens având o importanță deosebită deoarece: dezvoltă interesul și curiozitatea copiilor pentru cunoașterea lumii înconjurătoare, le îmbogățește cunoștințele despre planetele și animalele din mediul înconjurător; le dezvoltă dragostea față de natură, față de tot ce este frumos și sănătos; îi inițiază în legătura cu drepturile și îndatoririle privind protejarea și conservarea mediului; prin excursii și drumeții observă și înțeleg mai bine transformările care au loc în natură și rolul lor în viața omului. particularitățile de vârstă ale preșcolarilor permit acumulări însemnate despre viața naturii, importanța unei relații corecte a omului cu mediul în care trăiește ; copiii trebuie lăsați să își însușească firesc abc-ul ocrotirii naturii într-o atmosferă de implicare liberă, diferențiată, în rezonanță cu trăirile personale. Activitățile de educație ecologică ajută copilul de azi și adultul de mâine să manifeste sensibilitate față de întreg mediul înconjurător și problemele lui, îl ajută să înțeleagă problemele lui, funcționarea lui, interacțiunea noastră, a oamenilor cu mediul. Copiii dobândesc valori și sentimente de grijă față de mediu, învață să utilizeze cunoștințele și abilitățile dobândite în vederea unor acțiuni pozitive care conduc la rezolvarea problemelor mediului.

Prin activitățile ecologice desfășurate în grădiniță, copiii se dezvoltă intelectual, emoțional, moral, volițional. Prin observări concrete, copiii evaluează sănătatea mediului și îndrumați de educatoare pot găsi măsuri de protecție. Astfel formăm la copii atitudini pozitive față de mediul aflat în degradare. Prin aceste activități cu preșcolarii putem constitui un model pentru adulți, înfrânând anumite impulsuri ale acestora care pot distruge armonia naturii.

Bibliografie:

1. Lilieu A., „O conduită ecologică corectă”, Tribuna Învățământului, Nr. 41/21 oct. 1991;
2. Mohan Gh., Ardelean A., ”Ecologie și protecția mediului”, Editura Scaiul, București, 1993;

DEZOLTAREA COMPETENȚELOR EMOȚIONALE, SOCIALE ȘI CREATIVE

Prof. înv primar Ioniță Alina Mihaela
Liceul Teoretic „Șerban Vodă” Slănic, Prahova

Motto: „Să nu-i educăm pe copii pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari. Și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.”
(Maria Montessori)

Școlaritatea este perioada cea mai indicată pentru dezvoltarea și optimizarea competențelor emoționale, sociale și creative. Pe parcursul acesteia, copilul își dezvoltă competențe fundamentale în plan cognitiv, emoțional, social și creativ care sunt esențiale pentru adaptarea la viața adultă. Această etapă a dezvoltării copilului se caracterizează printr-o dezvoltare complexă și interesantă cu influențe majore asupra evoluției ulterioare a copilului.

La școală se conturează cele mai multe dintre procesele psihice, acestea constituind baza formării și dezvoltării personalității copilului de aceea vrem să aprofundez aceste procese. Copiii sunt viitorul omenirii prin ei transmitem ceea ce ne lipsește, ceea ce ne dorim ceea ce este normal și firesc, să fie civilizați într-un mediu civilizat. De cum ne educăm urmașii depinde ziua de maine care este necesară tuturor, o lume mai bună, mai responsabilă mai eficientă și mai tolerantă.

Educația pentru sănătate ar trebui inclusă în activitățile zilnice, săptămânale în programul de la școală deoarece este necesară pentru alimentația și sănătatea copiilor. Aceștia au nevoie și de mult sport, ieșiri afară în mediul înconjurător pentru recreere și relaxare. Școala este o etapă în cadrul în cadrul programelor de dezvoltare care are în vedere experiența acumulată de copil în mediul familial. Intervenția educativă trebuie continuată, aprofundată, consolidată în mediul educațional de la școală, de către un cadru didactic specializat și dedicat.

Educația pentru sănătate este un subiect tot mai întâlnit și dezvoltat în ultimii ani de aceea este important să fie aprofundat și la școală, deoarece sunt teme multiple unde putem introduce cum ar fi: „Corpul uman”, „În parc”, „Alimentația sănătoasă”, „Sportul este sănătos”, „La doctor”, „Fructele și legumele”, „Să ecologizăm”, „Să reciclăm”. Aceste teme sunt utile deoarece în mediul educațional din școală copiii învață unii de la ceilalți dar învățarea este dirijată de către un cadru didactic specializat. Le putem realiza prin jocuri de mișcare, jocuri cu text și cânt, jocuri didactice, jocuri –exercițiu, activități de povestire, de memorizare, activități de desen, pictură, modelaj, activități practice aprofundând și consolidând cunoștințele copiilor din învățământul primar.

Educația pentru sănătate implică dezvoltarea abilităților cognitive, sociale și emoționale cu rol protector asupra sănătății și dezvoltarea unui stil de viață sănătos prin întărirea comportamentelor sănătoase și reducerea comportamentelor de risc. Stilul de viață implică alimentația sănătoasă, echilibrată, practicarea exercițiului fizic și respectarea orelor de somn.

Rolul și implicarea părinților în educația pentru sănătate a copiilor sunt importante tipuri de activități sau în contexte informale, nonformale. Îi implicăm prin reguli de alimentație sănătoasă la pachetul zilnic al copiilor, prin activitățile în aer liber, prin plimbări, prin activitățile sportive după școală.

Ceea ce se începe la școală se continuă acasă va fi un real succes pentru cei mici.

1. *** M.E.C.T, Unitatea de Management al Proiectelor pentru Învățământul Preuniversitar, *Ghid de bune practici pentru educația timpurie a copiilor între 3 – 6/7 ani*;
2. M.E.C.T., *Curriculum pentru educație timpurie*, 2019;

NATURA - PLANETA VIE A COPIILOR

Prof.înv.primar Ivănoiu Mariana
Școala Gimnazială „Andrei Nicolescu-Păcureți”, Prahova

Natura este un univers vibrant și plin de viață, care fascinează și educă generații după generații. Pentru copii, natura reprezintă un spațiu magic și nesfârșit, unde fiecare colț ascunde noi descoperiri și lecții de viață. Într-o lume din ce în ce mai tehnologizată, conexiunea copiilor cu natura devine esențială pentru dezvoltarea lor armonioasă și sănătoasă. Natura nu este doar un decor pentru aventurile lor, ci este o planetă vie care le oferă un teren de joacă, un laborator natural și un loc de refugiu și reflecție.

Copiii au o capacitate extraordinară de a transforma orice spațiu într-un teren de joacă. În natură, imaginația lor nu are limite. Pădurile devin păduri fermecate, câmpiile se transformă în câmpuri de luptă medievale, iar râurile sunt explorate ca fiind cursuri de apă din poveștile cu aventurieri. Fără structurile rigide ale jucăriilor moderne, copiii folosesc crengi, pietre, frunze și flori pentru a-și construi propriile lumi.

Jocul în natură stimulează dezvoltarea fizică a copiilor. Activitățile cum ar fi cățărutul în copaci, alergatul pe câmpii sau săritul peste pârâuri le îmbunătățesc coordonarea, echilibrul și forța musculară. De asemenea, aceste jocuri libere îi încurajează să-și asume riscuri calculate și să-și depășească limitele, contribuind astfel la dezvoltarea încrederii în sine și a independenței.

Natura este cel mai fascinant laborator pentru copii, unde pot învăța prin observare și experimentare. Fiecare plimbare prin pădure, excursie la malul mării sau zi petrecută în grădină oferă oportunități nelimitate de învățare. Copiii pot studia viața insectelor, ciclurile de creștere ale plantelor, comportamentul animalelor și fenomenele meteorologice.

Interacțiunea directă cu natura le dezvoltă copiilor spiritul de observație și curiozitatea științifică. În loc să învețe din manuale sau ecrane, ei pot vedea în mod direct cum se desfășoară viața. De exemplu, observarea unei omizi care se transformă în fluture le poate explica într-un mod captivant procesul de metamorfoză. Colectarea de frunze și clasificarea lor după formă și culoare le oferă o înțelegere practică a biodiversității.

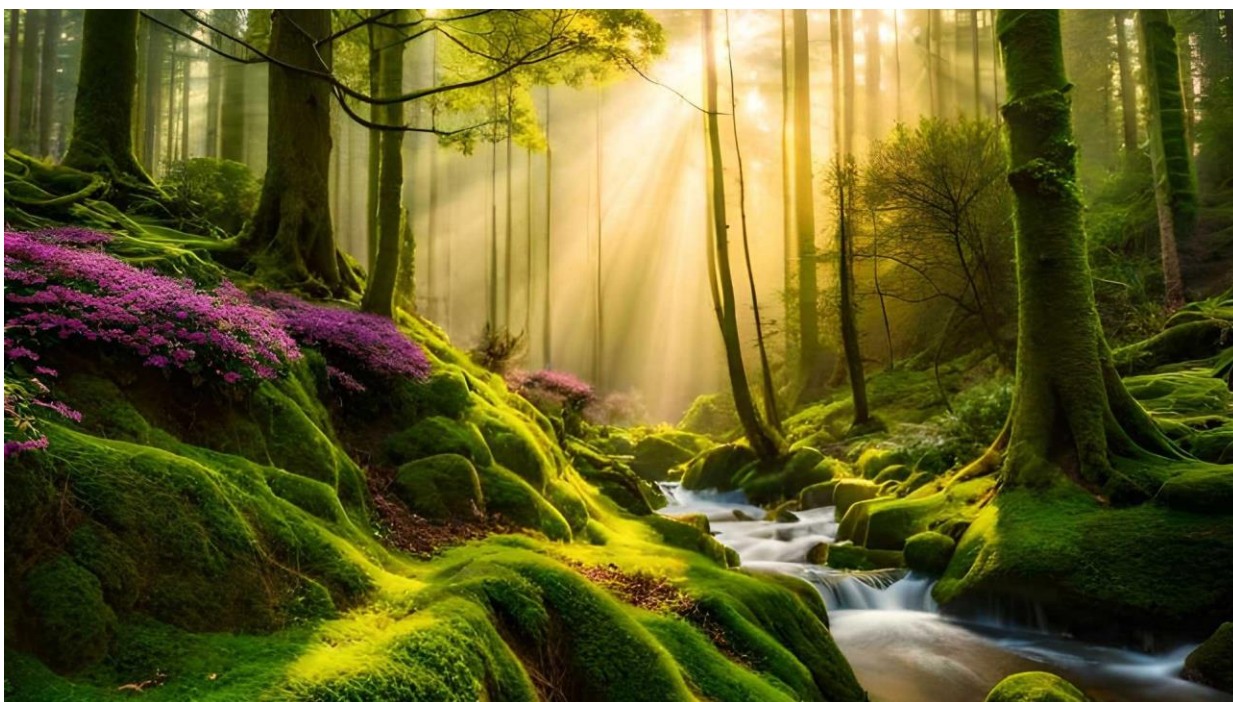
În natură, copiii găsesc un refugiu departe de agitația și zgomotul vieții moderne. Este un loc unde pot găsi liniște și unde se pot conecta cu sinele lor interior. Petrecerea timpului în mijlocul naturii are efecte benefice asupra sănătății mentale și emoționale a copiilor.

Activitățile în natură, cum ar fi picnicurile, campingul sau simpla observare a cerului înstelat, oferă copiilor momente de reflecție și contemplare. Aceste experiențe îi ajută să dezvolte o apreciere profundă pentru frumusețea și complexitatea lumii naturale și să-și dezvolte simțul responsabilității față de mediu.

În era digitală, în care copiii sunt din ce în ce mai expuși la ecrane și tehnologie, menținerea unei conexiuni puternice cu natura devine vitală. Studiile arată că copiii care petrec mai mult timp în aer liber sunt mai activi fizic, au o sănătate mentală mai bună și performanțe academice superioare. Natura le oferă un echilibru sănătos, contrastând cu stimularea constantă și uneori copleșitoare a mediului digital.

Concluzie

Natura este cu adevărat planeta vie a copiilor, oferindu-le un cadru ideal pentru joacă, învățare și dezvoltare personală. În mijlocul peisajelor naturale, copiii găsesc nu doar distracție și aventură, ci și oportunități de a învăța și de a crește într-un mod sănătos și echilibrat. Prin promovarea unei legături strânse între copii și natură, asigurăm nu doar bunăstarea lor actuală, ci și formarea unei generații viitoare conștientă și responsabilă față de mediul înconjurător.

DESCOPERIND MINUNILE NATURII: O ABORDARE EDUCATIVĂ DETALIATĂ PENTRU CLASA PREGĂTITOARE

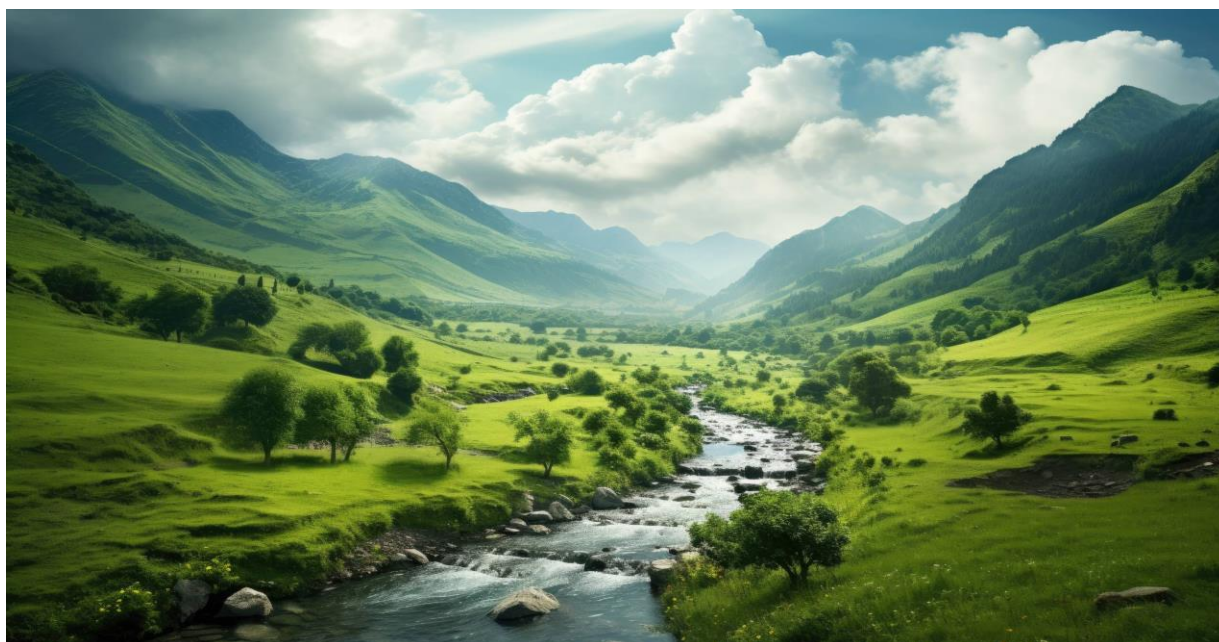
**Prof. înv. primar Mînzicu Simona Valentina
Liceul Teoretic „Șerban Vodă” Slănic, Prahova**

În această eră digitală rapidă și în continuă schimbare, este de o importanță vitală să cultivăm în rândul copiilor noștri o apreciere profundă și un respect durabil față de mediul natural care ne înconjoară. Educația timpurie în legătură cu natura nu numai că îi ajută pe cei mici să înțeleagă importanța vitală a conservării mediului și a biodiversității, dar le oferă și beneficii fizice, cognitive și emoționale imense, contribuind la dezvoltarea lor holistică. În acest context, am elaborat un program educativ special pentru clasa pregătitoare, sub denumirea “Descoperind Minunile Naturii”, care să integreze învățarea academică cu activități practice și plăcute în aer liber, creând astfel un mediu de învățare captivant și interactiv.

Începem acest program inovator prin familiarizarea elevilor noștri cu elementele de bază ale naturii și cu complexitatea ecosistemelor locale. Vom organiza plimbări ghidate în natură, unde copiii vor fi încurajați să observe cu atenție și să exploreze plantele, animalele și fenomenele naturale din jurul lor. Pe lângă aceasta, vom utiliza materiale vizuale atractive și povești captivante pentru a introduce noțiuni fundamentale precum ciclurile naturale, lanțurile trofice și diversitatea vieții. Pentru a promova colaborarea și spiritul de echipă, vom organiza diverse jocuri și activități în natură. Acestea includ vânători de comori naturale, curse de orientare și construirea de forturi din materiale găsite în mediul natural. Prin aceste activități, copiii vor învăța să lucreze împreună, să își dezvolte abilitățile de comunicare și să își îmbunătățească rezolvarea problemelor într-un mod distractiv și interactiv. Pentru a încuraja expresia artistică și creativitatea prin mișcare, vom organiza activități de muzică și dans inspirate de natură. Copiii vor fi încurajați să improvizeze sunete și mișcări inspirate de sunetele și ritmurile naturii, precum vântul în frunze, cântecul păsărilor sau zgomotul ploii. Aceste activități nu numai că îi ajută pe copii să își exprime liber creativitatea și să își dezvolte abilitățile de coordonare și ritm, dar și să își dezvolte o conexiune mai profundă și mai personală cu mediul înconjurător. Pentru a încuraja expresia artistică și creativitatea, vom organiza activități de artă inspirate de frumusețea și diversitatea naturii. Copiii vor fi încurajați să creeze picturi, colaje și sculpturi folosind materiale naturale precum frunze, crengi și pietre. Aceste activități nu numai că îi ajută pe copii să își exprime liber imaginația și creativitatea, dar și să își dezvolte abilitățile motorii fine și să își dezvolte simțul estetic. Pentru a stimula curiozitatea naturală și spiritul explorator al copiilor, vom organiza activități practice de cercetare.

Îi vom încuraja să descopere diferite tipuri de sol, să examineze plantele și animalele mici cu lupa și să înțeleagă relațiile complexe dintre acestea. Aceste activități nu numai că dezvoltă abilități practice esențiale, cum ar fi observația atentă și investigația metodică, dar și îi învață pe copii să își pună întrebări critice și să caute răspunsuri în mod independent. Utilizând tehnologia ca instrument educativ, vom introduce copiii în lumea observației și înregistrării naturii. Vom utiliza tablete sau camere foto pentru a captura imagini și înregistrări audio/video ale plantelor, animalelor și fenomenelor naturale din jurul lor. Aceste activități nu numai că îi vor ajuta pe copii să își dezvolte abilitățile de observare și documentare, dar și să își îmbunătățească abilitățile tehnologice într-un mod interactiv și captivant. Pentru a încuraja responsabilitatea și respectul față de mediul înconjurător, vom introduce copiii în conceptele de conservare și protejare a naturii. Vom organiza activități practice precum plantarea de arbori, colectarea de deșeuri în natură și îngrijirea grădinii școlare. Aceste experiențe practice îi vor învăța pe copii să își asume responsabilitatea pentru mediul lor și să devină agenți activi în conservarea și protejarea naturii pentru generațiile viitoare.

Prin intermediul acestui program cuprinzător, ne propunem să cultivăm în rândul copiilor dragostea și respectul față de natură încă de la o vârstă fragedă. Integrând învățarea academică cu activități practice și plăcute în aer liber, ne dorim să formăm viitoare generații de cetățeni responsabili și conștienți de importanța conservării mediului înconjurător. “Descoperind Minunile Naturii” este mai mult decât un simplu program educațional - este o invitație la aventura și descoperirea minunilor lumii naturale pentru cei mai mici dintre noi. Este un pas important în formarea unei generații care să prețuiască și să protejeze mediul natural.

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR ECOLOGICE ÎN EDUCAȚIA ELEVILOR

Prof. înv. primar Moțoc Eugenia
Școala Gimnazială „Valeriu D. Cotea” Vidra/ Vrancea

Prin participarea activă și conștientă a elevilor la descoperirea și redescoperirea fenomenelor și proceselor naturale în funcție de experiența lor de viață, de nevoile reale de cunoaștere, copiilor trebuie să li se înlesnească și să aprofundeze înțelegerea și cunoașterea naturii. Acest lucru se poate face și prin adoptarea la clasă a unor opționale despre natură. Opționale care să vizeze dezvoltarea capacităților de observare, explorare și înțelegere a realității mediului înconjurător, cunoașterea, înțelegerea și utilizarea în comunicare a unor termeni specifici și formarea unor atitudini pozitive prin stimularea interesului față de păstrarea unui mediu echilibrat și exersarea unor deprinderi de îngrijire și ocrotire a acestuia. Activitățile de învățare să fie orientate spre observarea și explorarea directă a mediului înconjurător. În cadrul acestor opționale să se urmărească observarea unor fenomene ale naturii din diferite anotimpuri în timpul producerii acestora în mod natural, iar elevii le pot percepe mai ușor, pot realiza asemănări și deosebiri între ele, își pot exprima propriile opinii. Prin excursii și drumeții în cadrul naturii, elevii pot observa mai ușor activitățile economice care dăunează mediului și influențează negativ sănătatea omului. Pot să-și formeze o atitudine pozitivă de respectare și protejare a mediului în care trăiesc.

Ei trebuie să înțeleagă că trebuie să trăim în armonie cu natura. Numai așa viața noastră are un sens, iar noi oamenii putem să cunoaștem fericirea.

Nu numai opționalele duc și conduc elevii spre o mai bună cunoaștere a ceea ce se numește „natură” ci și activitățile pe care le desfășurăm cu copiii, astfel încât să aducem natura mai aproape de ei. Un alt mod prin care copiii pot învăța despre natură și protejarea ei este în cadrul orelor de „Educație civică”, când copiii învață de ce și cum trebuie protejată natura. Îngrijirea mediului implică din partea omului desfășurarea unor acțiuni practice care să contribuie la evoluția plantelor și animalelor, apărarea lor de acțiunile dăunătoare, care pun în pericol viața plantelor și animalelor și chiar viața omului. Protejarea mediului înconjurător se însuflă de la cele mai fragede vârste. Mediul în care copiii își desfășoară activitatea îi influențează permanent și le oferă posibilitatea de a veni mereu în contact cu ceva nou pentru ei, le stimulează curiozitatea și dorința de cunoaștere.

Ca dascăli, avem obligația profesională, dar și morală, de a învăța copilul că Pământul este leagănul plantelor și al animalelor, dar este și „casa noastră”, a oamenilor.

Așadar, suntem chemați să facem transferul de dragoste și respect pentru tot ce ne înconjoară de la noi adulții spre cei mici și foarte mici acum când încep drumul cunoașterii .

Copiii de azi sunt martorii oculari ai transformărilor în toate domeniile de activitate, iar aspectele noi le trezesc curiozitatea ce se manifestă prin adresarea de multiple întrebări.

Curiozitatea copilului de a cunoaște tot ce-l înconjoară, de a afla cât mai multe despre natură, dar și cauza fenomenelor ce se petrec sub ochii lor este manifestată prin întrebări. Curiozitatea copilului este suscitată nu numai de obiectele pe care le poate percepe, ci și de legăturile interne, de cauzalitatea care există între obiecte și fenomenele percepute.

Educația ecologică folosește abordări interdisciplinare centrate pe mediu și problemele acestuia. La copii, ea se realizează la nivelul afectiv. Copilul este mai sensibil și se află la începuturile acumulărilor de cunoștințe despre mediu. Ei sunt dornici să participe la activitățile de îngrijire a plantelor, a animalelor. Copiii trebuie să realizeze că problemele mediului înconjurător sunt ale lumii întregi, ale fiecăruia dintre noi, iar fiecare acțiune negativă a noastră, poate afecta în mod distructiv natura. De aceea, ei trebuie să ajungă să cunoască, să iubească și să ocrotească natura. Copiii trebuie să înțeleagă relația dintre om și mediul de viață, care nu este numai al său, ci și al plantelor și animalelor. Îngrijirea și protejarea mediului se însuflă copiilor de la cele mai fragede vârste. Copiilor le putem explica pe înțelesul lor că pentru a trăi într-un mediu sănătos, fiecare trebuie să ne îngrijim de curățenia spațiilor din jurul nostru, să contribuim la sănătatea noastră și a celor din jur.

Prin participarea la diverse activități, copiii înțeleg rolul pe care ei îl au în mediu, ce acțiuni sunt capabili să efectueze și care sunt urmările unor atitudini necorespunzătoare față de mediul înconjurător.

BIBLIOGRAFIE

1. **N. A. Geamănă** „Suport de curs pentru cadrele didactice implicate în proiecte de educație ecologică la nivel preprimar și primar ” elaborat în cadrul Departamentului de Ecologie Sistemica și Dezvoltare Durabilă , Universitatea București , 2004 .
2. **J. Friedman** , „ Jelly Jam , prietenul nostru și al naturii ” , București , 2004 .

ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ÎN FORMAREA DE BUNE PRACTICI PENTRU PROTEJAREA NATURII

Prof.înv.primar Mut Ileana-Maria
Școala Gimnazială Dognecea , Caraș-Severin

Activitățile extrașcolare pot juca un rol semnificativ în formarea de bune practici pentru protejarea naturii prin mai multe modalități:

- Educație ambientală -activitățile extrașcolare pot oferi o platformă excelentă pentru educația ambientală. Prin excursii în natură, tabere ecologice, ateliere de reciclare sau proiecte de voluntariat în cadrul comunității, elevii pot învăța despre importanța conservării mediului într-un mod interactiv.
- Implicare activă - prin participarea la activități precum campanii de curățenie a mediului, plantare de copaci sau proiecte de amenajare a spațiilor verzi, elevii pot înțelege și experimenta direct impactul pozitiv pe care îl pot avea acțiunile lor în protejarea naturii.
- Dezvoltarea competențelor practice - activitățile extrașcolare pot dezvolta abilități practice legate de protejarea naturii, cum ar fi reciclarea, compostarea, identificarea plantelor și a speciilor de animale sau amenajarea grădinilor cu plante indigene.
- Promovarea comportamentului sustenabil - prin implicarea în cluburi sau organizații ecologice școlare, elevii pot fi încurajați să adopte practici sustenabile în viața de zi cu zi, cum ar fi reducerea consumului de energie și apă, utilizarea transportului public sau a bicicletei .
- Sensibilizare și advocacy - activitățile extrașcolare pot crea un mediu adecvat pentru sensibilizarea și advocacy-ul privind problemele de mediu la nivel local sau global. Prin organizarea de evenimente, campanii de conștientizare și implicarea în acțiuni de lobbying, elevii pot contribui la promovarea politicii și a legislației care protejează natura.
- Explorarea și conectarea cu natura - excursiile în natură, camping-ul, observarea păsărilor sau practicarea sporturilor în aer liber sunt activități care îi pot ajuta pe elevi să-și dezvolte o conexiune mai profundă și mai respectuoasă cu mediul înconjurător.

În concluzie, activitățile extrașcolare pot juca un rol crucial în formarea de bune practici pentru protejarea naturii, oferind elevilor oportunități valoroase de învățare, implicare activă și dezvoltare personală în acest domeniu vital pentru viitorul nostru.

Bibliografie:

* Bucovală, C., Cândea, M. (2003), Metode moderne de educație pentru mediu, Editura Corint, București,* Crăciunescu, Nedelea, (2000), Forme de activități extracurriculare desfășurate cu elevii ciclului primar, în “Învățământul primar“ nr. 2, 3, Editura. Discipol, București

ȘCOALĂ INTERCONECTATĂ

Prof. Onița Claudia Daniela
Școala Gimnazială Nr. 11 Oradea

Ieșirea școlară reprezintă o abordare inovatoare, ținând seama de aplicabilitatea ei, însă aceasta a fost dintotdeauna primită cu bucurie de copiii din toate timpurile. Lecția devine un proces dinamic, care se pliază după specificul, nevoile, preferințele și rezistențele elevilor la construirea ei. Faptul că activitățile au locații variate, că învățarea se realizează nu numai în clasă, ci și în comunitate, (predarea presupunând asigurarea sinergiei între informațiile primite pe căi formale, cu cele din surse nonformale și informale), reprezintă elemente de atracție pentru elevi.

Interconectarea experiențelor de învățare prin excursii, prezența unor invitați în clasă, vizite la muzee, vizionare de filme, este primită cu motivație și interes. Predarea presupune de asemenea reîntoarcerea elevilor către lume, promovând investigațiile, interogațiile, discuțiile. Se renunță la control, punându-se accent pe proces, profesorul devenind animator, moderator. Unele dintre cele mai mari reușite în acest sens, ca profesor de engleză, sunt excursiile la Londra timp de o săptămână, organizate. În săptămâna “Școala altfel”, în 2013, 2019 și 2023 Aceste ieșiri au rămas întipărite în memoria copiilor, însemnând nu doar o “baie lingvistică”, ci contribuind și la reala dezvoltare socială și afectivă a lor.

Cu fiecare nouă generație de elevi mi-am format obiceiul de a merge în octombrie într-o excursie „a clasei”, iar acest fapt a contribuit la sudarea colectivului de elevi. Cu toate că nu reprezenta o „necunoscută” clasa a V-a pentru ei, întucât le eram profesor de limba engleză în clasele primare, dubla calitate de profesor diriginte reprezenta un nou început atât pentru mine cât și pentru elevi. Aceste excursii sunt de neînlocuit în ceea ce privește crearea sau sudarea legăturilor de prietenie și colegialitate dintre copii, îmbinând utilul cu plăcutul, informația cu distracția, cunoștințele noi cu emoțiile noi.

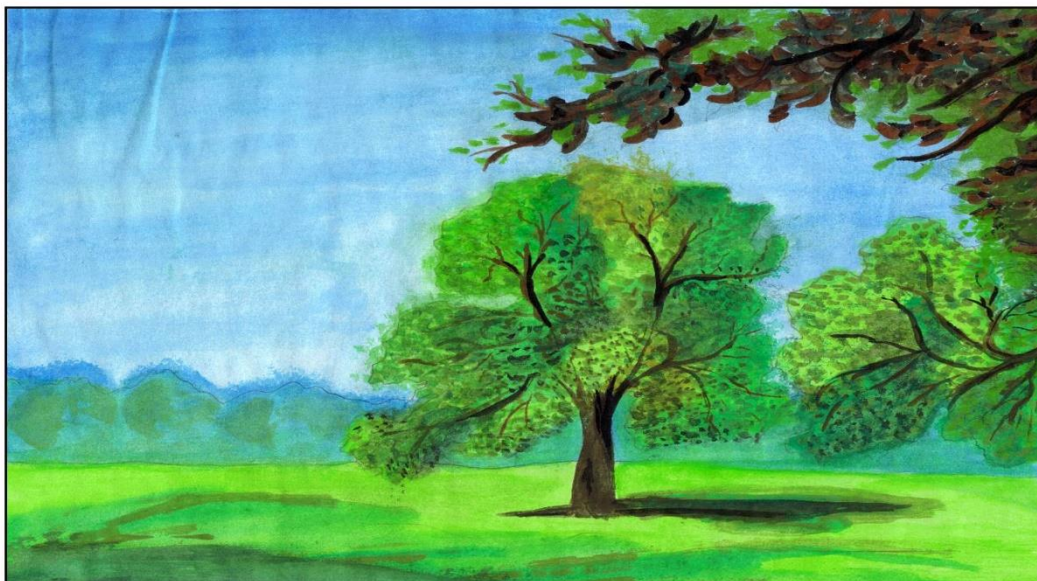
Concluzia este clară: excursia școlară este una dintre cele mai interesante, plăcute și utile activități extrașcolare. Orice excursie constituie un mijloc important de călire a organismului și de unitate a colectivului, concluzionând că pe teren, în comparație cu sala de curs, odată cu trecerea la o învățare non-formală, profesorul diriginte are ocazia să își cunoască elevii, din mai multe puncte de vedere: cât de independent este din punct de vedere emoțional și social, cum relaționează cu colegii în afara școlii, cât este de pragmatic etc.

De-a lungul unei experiențe de 30 de ani am remarcat că excursiile contribuie la creșterea interesului elevilor pentru studiu, măresc orizontul geografic al copiilor, fac legătura dintre teorie și practică și sunt bune ocazii de cunoaștere. În acest cadru, elevul se simte mai puțin îngrădit de anumite reguli existente în școală sau acasă, și de aceea, în excursii întâlnim o stare de relaxare, care permite manifestarea personalității sub o formă mult mai variată, această activitate fiind un bun prilej cu ajutorul căreia se cultivă relațiile de grup, se dezvoltă spiritul de prietenie, de disciplină, se crează legăturile care se pot transforma în prietenii de durată.

NATURA, CEL MAI DE PREȚ DAR

Prof. înv. primar Pintilie Lenuța
Școala Gimnazială „V.D.Cotea” -Vidra , Vrancea

Încă din cele mai vechi timpuri, oamenii au trăit în comuniune cu natura. Mediul înconjurător a fost sursă de viață încă din perioada apariției omului primitiv oferindu-i adăpost, hrană, îmbrăcăminte, unelte, trăind în condiții simple, rudimentare, dar, ducând o viață fericită și mai ales plină de sănătate și, până astăzi, când, fără doar și poate, tot natura este cea care cu multă generozitate ne adăpostește la sânul ei, oferindu-ne însă infinit mai multe decât în trecut, de la confortabilele locuințe, la cele mai sofisticate tehnologii. Trăim în relație de interdependență : om- natură , natură-om, însă ,mai mult ca oricând, natura are mare nevoie de noi oamenii, tocmai fiindcă ne oferă atâta belșug din propriile resurse descoperite peste veac.

Dacă înaintașii noștri se bucurau de un mediu sigur și nepoluat datorită tocmai condițiilor de trai pe care noi asăzi le-am considera improprii, facilitățile de care noi profităm din plin (industrie, energie, transport, fertilizarea solului cu substanțe chimice, detergenți, etc), trebuie să ne responsabilizăm și mai mult , fiindcă lipsa unei educații ecologice și a unor măsuri de protejare a mediului, conduc la degradarea îngrijorătoare a ecosistemului planetar.

Natura oferă ființei umane forța de care aceasta are nevoie pentru a trăi, existăm datorită bunului circuit al naturii, iar natura dăinuie datorită grijii pe care noi o manifestăm față de ea.

Câtă forță au copacii de a prelucra și purifica aerul pe care noi îl inspirăm, cât de binecuvântate se simt păsările cerului pentru că își găsesc adăpost în ramurile lor primitoare, cât de prietenoasă e pădurea cu fiecare vietate în parte, cum își asculă ei poveștile unii altora..!

OMUL este, ca orice viețuitoare, creația naturii. El a încercat, pentru nevoile proprii, să o domine, asemenea unui copil care vrea jucăria altuia. Însă, omul, de cum și-a dat seama că natura începe să se strice, a căutat să repare răul pricinuit de el. Multe plante și animale sunt pe cale de dispariție tot din cauza lui.

Acestea pot duce la distrugerea “AURLUI VERDE”, atât de util PLANETEI VII.

Multe păduri sunt pe cale de dispariție, din cauza tăierilor masive de lemn, ori a neglijenței turiștilor neinteresați de viața naturii. Industria, producătoare foarte mare de gaze toxice, participă și ea la distrugerea naturii. Când spui „natură”, cum să nu te gândești la sănătatea care ne-o revarsă zi de zi izvoarele cu apă lin curgătoare, cum să nu te gândești la mărînimia Pământului care ne hrănește cu atâtea bunătăți, cum să nu-ți treacă prin minte spectacolul de sunete pe care aceasta ni-l oferă, câtă energie primim de la tot ceea ce ne înconjoară, ce bucurie ne oferă răsăritul, ce sursă de energie ne oferă culorile curcubeului !

E mai mult decât datorie morală, e obligație să facem tot ce stă în puterea noastră pentru a contribui la bunăstarea naturii ca ea să dăinuie veșnic, fiindcă natura nu este doar a noastră, este a urmașilor, urmașilor noștri...

Cine, dacă nu noi profesorii avem datoria de a sădi și trezi în sufletul și în conștiința copiilor dorința de prețuire, de protejare a mediului ? Cine, dacă nu noi, cei responsabili de educație, vom da mâna cu părinții, pentru a deveni parteneri puternici ca împreună să creăm o punte către un viitor sigur și bun? Să-i familiarizăm pe copii încă din primii ani ai vieții, ai școlarității mai apoi, despre importanța protejării mediului, să-i implicăm în acțiuni de ecologizare, de responsabilizare, de plantare, de reciclare, de sărbătorire a unor zile care au ca subiect pădurea , natura , să contribuim la formarea unor ecoatitudini corespunzătoare față de mediu, față de existența fiecărei vietăți de pe pământ, să le creștem gradul de conștientizare și sensibilizare asupra rolului pe care îl au ei în legătura cu un mediu sănătos, căci fără grija noastră a oamenilor, natura, din păcate, va simți nevoia de răzbunare..

Ne aflăm într-un moment al istoriei în care trebuie să orientăm acțiunile noastre de educație a copiilor în direcția înțelegerii, apărării și îmbunătățirii mediului înconjurător pentru a crea, pentru noi și pentru generațiile viitoare , condiții de viață mai bune într-un mediu mai bine adaptat la nevoi și aspirațiile umanității.

SĂ IUBIM NATURA!

Prof.înv.preșcolar Popa Eugenia
Grădinița cu Program Normal, Nr.3, Slănic, Prahova

“Primii pași sunt cei mai grei, dar și cei mai frumoși, iar în educație sunt cei mai importanți. În primii trei ani, creierul nostru se dezvoltă în proporție de 80% și miliardele de legături neuronale care se dezvoltă în acest timp au un impact uriaș asupra a ceea ce vom deveni ca adulți. Educația timpurie este iubire și, la fel ca iubirea, se oferă din prima zi” – așa sună textul primei campanii românești de promovare a beneficiilor pe care educația timpurie le aduce în dezvoltarea copiilor și a societății.

Copiii trebuiesc învățați să iubească natura și cum altfel, decât luând contact cu ea? La grădiniță, învățăm despre anotimpuri. Succesiunea anotimpurilor este de o importanță capitală pentru copii, căci ei le resimt puternic în trupul lor, pentru ei reprezentând o parte considerabilă a scurtei lor vieți. Există foarte multe activități pe care le putem face cu copiii. Fiecare anotimp, are frumusețile lui, iar copiii trebuie să simtă aceste anotimpuri, să înțeleagă că noi facem parte din natură și că stă și în puterea lor, copii fiind, să o protejeze.

Câteva dintre aceste activități ar consta în plantarea și întreținerea unei grădini în joacă, fiind foarte motivant pentru copiii de toate vârstele. Aceste activități senzoriale și deosebit de plăcute constituie o primă abordare a noțiunilor de biologie, stimulând creativitatea, îndemânarea și capacitatea de a rezolva problemele.

La această vârstă, educația ecologică se realizează mai ales prin accentuarea sentimentelor și atitudinilor, deoarece copilul preșcolar este mai sensibil și se află la începutul acumulărilor sale teoretice referitoare la aspectele legate de elementele structurale și funcționale ale mediului. Puterea exemplului este foarte importantă la această vârstă, deoarece copiii imită ceea ce văd, adulții din jurul lor trebuie să-și controleze comportamentul în permanență.

Copiii sunt dornici să participe la acțiuni de amenajare a locului în care trăiesc. Așadar, ei se vor implica cu plăcere în activități de plantare, de îngrijire a plantelor și animalelor. Ei trebuie să știe că orice copac plantat înseamnă o gură de aer proaspăt și o încercare infimă de a reechilibra ecosistemul.

Împreună, facem natura să zâmbească!!!

ACTIVITĂȚI CU ELEVII ÎN NATURĂ – BENEFICII

Prof.înv.primar Popa Simona-Georgeta
Școala Gimnazială "George Enescu", Orașul Sinaia
Structura: Școala Gimnazială "Principesa Maria" Sinaia, Prahova

Cercetarea mediului în mijlocul naturii cu elevii permite îmbogățirea volumului de cunoștințe, lărgirea orizontului științific, sesizarea legăturilor reciproce între fenomene, modul cum se interferează și se influențează reciproc și de asemenea permite formarea unei gândiri sănătoase despre lume și viață. În acest sens un rol hotărâtor îl au cadrele didactice care trebuie să manifeste permanent preocuparea de formare a deprinderilor de păstrare și ocrotire a calității mediului înconjurător (*Rolul educației pentru mediu în formarea personalității umane*, 2011).

Pentru a-i determina pe elevi să iubească natura și să o protejeze, cadrele didactice pot desfășura cu elevii următoarele activități în aer liber:

- explorarea unei zonei verzi din curtea școlii (elevii vor urmări cum crește iarba, vor descoperi insecte, se vor cățăra etc);
- crearea unui colț verde în curtea școlii cu rolul unei săli de clasă unde se pot desfășura ateliere de lectură, scriere, pictură, muzică etc;
- organizarea unor picnicuri (la pauza mare) în curtea școlii, în aer liber (dacă vremea permite);
- organizarea unor plimbări pentru a face observații despre mediul înconjurător, pentru a exersa conștientizarea sau pentru a finaliza o activitate de lucru în echipă;
- planificarea unor excursii pe teren (astfel elevii au posibilitatea de a experimenta natura);

Desfășurând astfel de activități în natură, se vor observa beneficii asupra dezvoltării copiilor. Se vor concentra mai bine, vor memora repere de drum, vor experimenta (prin contactul direct cu elementele naturii, atingând, mirosind, pipăind), vor conștientiza cât de importantă este protecția mediului, vor învăța prin descoperire.

În natură copiii sunt liberi să exploreze, să se miște și să facă zgomot - toate formele încântătoare de exprimare de sine care sunt adesea restricționate în interior, pot alerga, sări, urca, rostogoli și striga, ceea ce relaxează și reduce tensiunea, anxietatea și neliniștea. Pentru a crește adulți pasionați de protejarea mediului și de conservarea planetei noastre, trebuie mai întâi să dezvolte o dragoste profundă pentru acesta.

Copiii se vor simți confortabil în natură, dacă le deschidem ușa și îi lășăm să exploreze minunea și frumusețea lumii naturale.

Viața pe această planetă depinde de noi, oamenii, și de acțiunile noastre, de aceea cadrele didactice au o misiune importantă, aceea de a forma oameni responsabili și conștienți de pericolele care le amenință viața.

„Lucrurile pe care le facem din când în când nu ne conturează viața, ci lucrurile pe care le facem în mod constant.” (Anthony Robbins)

Bibliografie

Rolul educației pentru mediu în formarea personalității umane, 2011,
http://articole.famouswhy.ro/rolul_educatiei_pentru_meniu_in_formarea_personalitatii_umane/
<https://www.brighthorizons.com/resources/Article/children-and-nature>

IMPORTANȚA NATURII ÎN SOCIETATEA CONTEMPORANĂ

Prof. înv. primar Stuparu Ștefania
Școala Gimnazială, Comuna Ștefești, Prahova

În societatea contemporană, puternic tehnologizată, în era în care majoritatea tinerilor doresc să locuiască în marile orașe, influența naturii și a elementelor acesteia asupra calității vieții oamenilor și asupra stării lor de sănătate a devenit obiectul a numeroase studii.

Ritmul rapid al schimbărilor a determinat constituirea unei problematice complexe a lumii contemporane, care a dus omeniarea în fața unei alternative extreme: *Sunt posibile atât o împlinire umană fără precedent, cât și o catastrofă finală. Ceea ce se va întâmpla în realitate depinde de un alt factor major și decisiv: înțelegerea și acțiunea umană.* (Cucos, Constantin, 2009, p. 129).

Conceptul de problematică a lumii contemporane a fost introdus de Aurelio Peccei, fondatorul Clubului de la Roma, pentru a arăta că nu este vorba despre probleme izolate, ci despre un sistem de probleme corelate, interdependente, care prezintă următoarele caracteristici:

- caracter universal – ne privește pe toți, la nivel global;
- caracter global – afectează toate domeniile și toate aspectele vieții sociale;
- caracter prioritar – de modul nostru de a acționa depinde viitorul planetei și supraviețuirea speciei umane;
- complexitate – analizarea și rezolvarea unei probleme necesită luarea în calcul a tuturor celorlalte probleme (realizarea de conexiuni);

▪ evoluție rapidă și dificil de prevăzut – deseori nu suntem pregătiți pentru a rezolva problemele apărute.

Astfel, sfera dimensiunilor formării personalității se lărgeste, incluzând valori ale societății contemporane: protejarea mediului, pace și cooperare, toleranță, comunicare etc. În documentele UNESCO au apărut *noi educații*: educația ecologică, educația pentru pace, educația pentru schimbare și dezvoltare, educație nutrițională etc.

Educația ecologică își propune dezvoltarea conștiinței, a simțului responsabilității ființei umane în raport cu mediul și cu problemele sale, dezvoltarea capacității de a lua decizii, de a identifica și de a pune în practică soluții pentru prevenirea și rezolvarea problemelor legate de relația individului cu mediul său de viață și pregătirea cetățeanului actual și viitor pentru a influența pozitiv deciziile cu privire la mediu. (*idem*, p. 130-131) Cum putem face asta în mediul școlar? Prin puieți, răsaduri, semințe de legume/fructe; activități de observare și combatere a poluării și a risipei alimentare; activități de realizare de obiecte din reciclabile. Prin astfel de activități, micii școlari conștientizează că propriile acțiuni au consecințe, iar responsabilitatea pentru păstrarea unei planete curate depinde de fiecare dintre noi. Educarea în spiritul menținerii unui mediu sănătos sporește conștientizarea problemelor și înțelegerea valorilor personale, îi ajută pe elevi să-și evalueze și desfășurarea de activități de ecologizare a spațiului școlii/comunei; activități de plantare de să-și clarifice sentimente în legătură cu natura înconjurătoare și cu propria contribuție la ameliorarea problemelor acesteia. Educația pentru menținerea unui mediu sănătos are și o componentă practică importantă: accentuează abilitatea de a acționa ca cetățean.

Educația ecologică, chiar dacă pare, la prima vedere, un domeniu restrâns de activitate, vizează mai multe obiective și anume: conștientizare, cunoaștere, atitudine, deprinderi, implicare și participare, obiective atât de necesare în varii domenii.

Bibliografie:

1. Cucos, Constantin, *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice*, Editura Polirom, Iași, 2009;
2. Enache, Roxana, *Programe orientative pentru discipline opționale*, Editura Carminis, Pitești, 2009,
3. Iluț, Petru, *Psihologie socială și sociopsihologie*, Editura Polirom, Iași, 2009.

NATURA PRIETENA COPIILOR

Prof. înv. primar Ștefan Mariana
Prof. înv. primar Vasilache Irina
Școala Gimnazială „Mihail Armencea,, - Adjud, Vrancea

Motto:

„ Învățați-i pe copiii voștri ceea ce i-am învățat și noi pe ai noștri: că pământul, cu tot ce are frumos, este mama noastră. Tot ceea ce i se întâmplă pământului va ajunge să li se întâmple și copiilor acestui pământ. Noi știm cel puțin atât: nu pământul aparține omului, ci omul aparține pământului. Omul este firul care țese drama vieții și ceea ce-i face pământului își face lui însuși.”
Sieux Seattle

Natura are nevoie de prieteni. Orice copil poate deveni un prieten al naturii, cu condiția să respecte natura .Copiii văd natura ca o prietena de-a lor care le da lumina, căldură, mișcare Aceasta înseamnă azi, mai mult ca oricând să o privească în calitate de adevărat ecolog-cetățean, cu gândul refacerii ei. Uneori cuvintele, expresiile copiilor ni se par "trăsnite", dar dincolo de partea hazlie, educatorul descoperă modul de gândire original alimentat de o curiozitate și o imaginație ieșite din comun. Avalanșa de întrebări cum ar fi: "Ce-i luna?", "Ce-i soarele?" , " Cum apar plantele, oamenii?", "De ce nu se simte când Pământul se învârtă în jurul Soarelui?" , "De ce sunt războaiele?", "De ce sunt răi oamenii?", "De ce se ceartă mama cu tata?", "De ce, de ce, de ce .". Din lipsa de timp sau alte motive, adulții se mulțumesc să răspundă în glumă sau să amâne răspunsurile până când vor crește mai mari, ignorându faptul că acum e terenul fertil pentru a semăna sămânța cunoașterii pentru ca acum gândirea e mai creativă, memoria mai plastică, mintea mai iscoditoare.

În munca cu elevii pentru a te face înțeles trebuie să faci efort, să vezi ce și cât știu sau pot înțelege copiii.

Explicațiile formulate trebuie să fie cat mai accesibile cu putință. În marea lor majoritate parinții, bunicii, nu pot, nu au pregătirea necesară și nici timpul pentru a face acest efort. Speranțele lor se îndreapta spre școala unde trebuie să găsim timp , rabdare și înțelegere pentru o astfel de inițiere, dezbatere și comunicare. Elevii trebuie să înțeleagă ca oriunde se afla atât omul cat și celelalte vietăți au nevoie de condiții esențiale mediului de viață: sol, aer, apa, hrană. La aceasta vârsta copiii pot înțelege foarte bine ca aceste condiții pot fi benefice sănătății numai dacă sunt respectate norme de igienă

Educația ecologică se bazează pe cea mai importantă latură "îgigenă" și este angajată pe drumul transformării conștiințelor pentru a le determina să stabilească noi relații chiar din cele mai bune între om și natură, pentru a opri asaltul dezechilibrelor, consecința poluării, artificializării, al suprapopulației sau al exploatărilor sociale și economice. Educația ecologică trebuie să ofere perspective reale în restabilirea acelor relații între om și natură care să aibă la bază înțelegerea, cunoașterea și respectarea normelor .

Lumea care ne înconjoară a fost și mai este o taină. Pentru a înțelege, a explica și a formula niște concluzii cu privire la tainele naturii trebuie mai întâi să observi (privind, auzind, mirosind, pipăind, gustând), fie folosind anumite instrumente (lupa, microscop) fie făcând anumite experimente.

După cum spune un vechi proverb "omul sfințește locul și omul îl dăruie", noi oamenii suntem considerați factorul principal de stabilire a relațiilor om - natură. De felul cum vom ști să intervenim și să protejăm natura, la rândul ei va fi darnică sau nu cu noi cu excepția calamităților naturale. Educația ecologică are o componentă de bază și anume "îgigena". Domeniul de cunoaștere al educației ecologice este vast. Scopul acestei activități este de a trezi copiii dorința de a cunoaște lumea vie a universului, de a o iubi și ocroti.

În concluzie, școala are menirea de a organiza și desfășura o vie și susținută activitate privind educația ecologică și protecția mediului, iar elevii sub îndrumarea cadrelor didactice pot și trebuie să formeze apărătorii naturii. Adevărata educație ecologică își va atinge scopul numai atunci când va reuși ca elevii –cetățenii de mâine- să fie convinși de necesitatea ocrotirii naturii și să devină factori activi în acțiunea de conciliere a omului cu NATURA.

BIBLIOGRAFIE:

1. Acatrinei G.: "Poluarea și protecția mediului ambiant", editura Universității "Al. I. Cuza", Iași - 1994
2. Barnea M., Calciu Al.: "Ecologie umană", editura Medicală, București - 1979
3. Revista Învățământului Preșcolar nr. 3-4-2000 "Educația în anul 2000", București

VÂNTUL - SURSĂ DE ENERGIE

Prof.înv.primar Tudorache Maria
Școala Gimnazială "Ilie Murgulescu" Vela, Dolj

Lumea se schimbă. Încet, încet începem să ne dăm seama că pentru un mediu sănătos și pentru o natură nepoluantă este necesar să ne adaptăm schimbându-ne vecile obiceiuri.

În contextul actual, caracterizat de creșterea alarmantă a poluării cauzate de producerea energiei din arderea combustibililor fosili, devine din ce în ce mai importantă reducerea dependenței de acești combustibili. Energia eoliană s-a dovedit a fi o soluție foarte bună la problema energetică globală. Utilizarea resurselor regenerabile se adresează nu numai producerii de energie, dar prin modul particular de generare reformulează și modelul de dezvoltare, prin descentralizarea resurselor. Energia eoliană în special este printre formele de energie regenerabilă care se pretează aplicațiilor la scară redusă. Rezervele de energie eoliană întrec de 100 ori rezervele hidroenergetice a tuturor râurilor de pe Pământ. Pe Globul Pământesc permanent suflă vântul – de la o adiere slabă, ce aduce răcoarea mult dorită în arșița verii, până la puternice uragane, care aduc pierderi și distrugerii colosale. Oceanul de aer în care trăim se află în perturbație continuă. Vânturile, ce suflă pe teritoriul țării noastre, pot satisface necesitățile electroenergetice ale ei! De ce o așa sursă bogată, accesibilă și curată se utilizează atât de puțin? În zilele noastre motoarele, ce folosesc vântul, acoperă doar a mia parte din necesitățile energetice mondiale. Tehnica secolului XX a deschis noi perspective pentru energia eoliană, o altă problemă este obținerea energiei electrice. La începutul secolului XX N.E. Jucovschii a elaborat teoria motorului eolian, pe baza căreia ar fi putut fi create instalații înalt productive, capabile de a obține energie de la cel mai slab vânt. Au aparut o mulțime de proiecte de agregate eoliene, mult mai perfecte, decât morile de vânt. În proiectele noi se folosesc cele mai moderne date din multe domenii ale științei. În zilele noastre pentru crearea roții eoliene – inima oricărei instalații eoliene de producere a energiei – activează specialiști – constructori de avioane, care pot alege cel mai adecvat tip al paletei, și să-l studieze în țeava aerodinamică. Cu eforturile savanților și inginerilor sunt create cele mai diverse tipuri de instalații eoliene moderne.

Avantaje și dezavantaje ale energiei eoliene:

1. Principalul avantaj al energiei eoliene este emisia zero de substanțe poluante și gaze cu efect de seră, datorită faptului că nu se ard combustibili.
2. Nu se produc deșeuri. Producerea de energie eoliană nu implică producerea nici unui fel de deșeuri.
3. Costuri reduse pe unitate de energie produsă. Costul energiei electrice produse în centralele

eoliene moderne a scăzut substanțial în ultimii ani, ajungând în S.U.A. să fie chiar mai mici decât în cazul energiei generate din combustibili, chiar dacă nu se iau în considerare externalitățile negative inerente utilizării combustibililor clasici.

În 2004, prețul energiei eoliene ajunsese deja la o cincime față de cel din anii 80, iar previziunile sunt de continuare a scăderii acestora, deoarece se pun în funcțiune tot mai multe unități eoliene cu putere instalată de mai mulți megawați.

4. Costuri reduse de scoatere din funcțiune. Spre deosebire de centralele nucleare, de exemplu, unde costurile de scoatere din funcțiune pot fi de câteva ori mai mari decât costurile centralei., în cazul generatoarelor eoliene, costurile de scoatere din funcțiune, la capătul perioadei normale de funcționare,, sunt minime, acestea putând fi integral reciclate.

Dezavantaje:

1. Poluarea vizuală
2. Poluarea sonoră
3. Turbinele afectează mediul și ecosistemele din împrejurimi
4. Risc mare de distrugere în cazul furtunilor
5. Resursă energetică relativ redusă datorită variației vântului.

De asemenea, în ceea ce privește energia eoliană, doar parcul industrial de la Ploiești beneficiază de energie electrică furnizată de turbina eoliană cu putere de 660 kW amplasată în apropiere. Potrivit hărții energiei "verzi", potențialul României cuprinde 65% biomasă, 17% energie eoliană, 12% energie solară, 4% microhidrocentrale, 1% voltaic + 1% geotermal.

În România, cu excepția zonelor montane, unde condițiile meteorologice dificile fac groaie instalarea și întreținerea agregatelor eoliene, viteze egale sau superioare nivelului de 4 m/s se regăsesc în Podișul Central Moldovenesc și în Dobrogea. Litoralul prezintă și el potențial energetic deoarece în această parte a țării viteza medie anuală a vântului întrece pragul de 4 m/s. În zona litoralului, pe termen scurt și mediu, potențialul energetic eolian amenajabil este de circa 2.000 MW, cu o cantitate medie de energie electrică de 4.500 GWh/an.

Lumea se schimbă. Încet, încet (poate uneori prea încet) începem să ne dăm seama că ne tăiem craca de sub picioare. Și o punem pe foc. Și pentru că suntem ființe inteligente, ne adaptăm. Vechile centrale care ard cărbuni și înnegresc cerul și plămânii vor deveni o amintire (neagră – evident) a unei epoci de coșmar pentru stratul de ozon.

BIBLIOGRAFIE

www.wikipedia.ro/

www.enero.ro/

www.universulenergiei.educația.ro

ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ÎN EDUCAȚIE

Prof.înv. primar Ungureanu Amalia
Școala Gimnazială, Comuna Măgureni, Prahova

În contextul societății cunoașterii, școala de mâine se construiește din transformări progresive ce alimentează continuitatea în schimbare. Ea are pecetea democratizării prin adaptarea curriculum-ului la specificul local și asigură caracterul integrat conținuturilor multidimensional.

Educarea elevilor și formarea unei concepții ecologice trebuie să înceapă cu învățământul preșcolar și să fie continuată până la cel universitar. Încă de la vârsta copilăriei trebuie să se cultive dragostea pentru cunoaștere și protecția naturii. Educația ecologică, sau educația relativă la mediu, răspunde acestei cerințe, investind în dezvoltarea gradului de conștiință și a simțului responsabilității tuturor oamenilor față de mediu și problemele sale; vizează în egală măsură asimilarea de cunoștințe, formarea de atitudini și comportamente dezirabile, clarificarea valorilor, precum și un demers practic eficient. În acest context, rolul educației ecologice și de protecție a mediului înconjurător este evident, el se concentrează pe modelarea viitorului cetățean capabil de a-și forma un punct de vedere obiectiv asupra realității înconjurătoare, de a-l incita la participare, devenind astfel conștient de viitor și de faptul că viața generațiilor demaine depinde într-o mare măsură de opțiunile sale. (L. Antonescu, 2007, p.5).

Formele și mijloacele de realizare a educației ecologice în școală sunt diferite: sub forma unor teme bine structurate în cadrul unor discipline precum: biologia, chimia, geografia, ca și capitole în cadrul tuturor disciplinelor de învățământ. Acestea dau rezultate dacă profesorul de specialitate știe și dorește să realizeze această latură formativă în gândirea și concepția viitorului cetățean, apărător al mediului înconjurător. Locul cel mai potrivit de studiere în școală a problemelor privitoare la cunoașterea, utilizarea și conservarea mediului ambiant îl constituie lecțiile diferitelor discipline. Astfel, în învățământul preșcolar programa cuprinde la capitolul activități complementare și educația ecologică, care are ca obiective generale: educarea conștientă față de mediul înconjurător și cunoașterea concretă a locului pe care îl ocupă omul în lumea vie; educarea copilului în spiritul responsabilității față de natură și viață, pentru păstrarea echilibrului natural. În învățământul școlar primar, domeniul educației ecologice este atins pe parcursul claselor P-IV, prin ariile curriculare Matematică și Explorarea Mediului, Om și societate și Consiliere și orientare. La acest nivel are loc o sensibilizare și conștientizare a elevilor cu privire la frumusețile naturii, dezvoltându-se gustul pentru a cerceta tainele naturii.

Pornind de la activități simple de observare a elementelor din orizontul apropiat, folosind drumețiile, excursiile, vizitele la muzee, activitățile practice cu material din natură, proiectele etc, cadrele didactice pot marca evenimente semnificative pentru integrarea educației ecologice în cadrul elementelor de curriculum. Aceste evenimente pot fi următoarele:

- 22 Martie – Ziua Mondială a Apei
- 23 Martie Ziua Mondială a Meteorologiei
- 1 Aprilie Ziua Păsărilor
- 7 Aprilie -Ziua Mondială a Sănătății
- 22 Aprilie -Ziua Pământului
- 23 Septembrie – Ziua Mondială a Curățeniei
- 1 Octombrie – Ziua Mondială a Habitatului
- 4 Octombrie – Ziua Mondială a Animalelor
- 8 Octombrie – Ziua Mondială pentru Reducerea Dezastrelor Naturale
- 16 Octombrie – Ziua Internațională a Alimentației
- 31 Octombrie – Ziua Internațională a Mării Negre
- 10 Decembrie – Ziua Drepturilor Omului

Indiferent de modul de abordare a acestei teme, ca educatori trebuie să avem în vedere faptul că omul este parte integrantă a biosferei și în același timp, el este specia care a modificat cel mai mult ecosistemele naturale. În condițiile actuale, problema ocrotirii naturii, a mediului înconjurător trebuie să de vină o preocupare majoră a tuturor educatorilor din toate școlile de toate gradele. Școala trebuie să pregătească cetățeanul de mâine, conștient de rolul său în societate, de raporturile sale cu natura, tezaur de resurse și frumuseți pe care le dorim nepieritoare. De aceea, cadrelor didactice de la toate nivelurile de învățământ le revine sarcina de a acționa mai hotărât, de a privi prin fapte actele normative privind reglementarea ocrotirii și folosirii raționale a resurselor naturale, fără a modifica sau altera însăși bazele vieții.

Bibliografie

1. Antonescu, Liliana, (2007), Argument, la Ghidul metodologic pentru cadrele didactice, Educație ecologică și de protecție a mediului, învățământ preșcolar, coord. Maria Ivănescu M.E.C.T., București
2. Ivănescu Maria, Ile Mărioara, Boghiu Samica și Vereș Mariana, (2005), Ghid metodic de educație ecologică- învățământ preșcolar, Ed. Casa Corpului Didactic Bihor, Oradea
3. [http://pangeea.uab.ro/upload/20_259_5_monica - educatia ecologica.pdf](http://pangeea.uab.ro/upload/20_259_5_monica_-_educatia_ecologica.pdf)

PĂMÂNTUL, CASĂ PENTRU TOȚI!

Prof. înv. primar Vasile Vasilica- Mădălina
Liceul "Carol I" Ploeni, Prahova

Protecția naturii devine tot mai mult una dintre cele mai importante preocupări ale lumii contemporane și totodată reprezintă o preocupare de bază în educarea și formarea tinerei generații. Copiii acestei generații, precum și cei ai generațiilor viitoare, vor fi adevărații beneficiari ai grijii tuturor față de mediu dacă obiectivele protecției mediului vor fi atinse pe plan mondial la toate nivelurile. Elevii trebuie să înțeleagă că problemele mediului înconjurător sunt ale lumii întregi, ale fiecăruia dintre noi, iar fiecare acțiune negativă a noastră poate să afecteze în mod distructiv natura. Semnalele de alarmă lansate de specialiști, explicațiile și statisticile întocmite de aceștia au un rol incontestabil, dar pentru implicarea și acțiunea eficientă de formare în sens ecologic se ajunge prin sensibilizare și antrenarea componentelor afectivă și volitivă a copiilor.

Cu fiecare clipă care trece, planeta noastră este tot mai amenințată. Trebuie s-o cunoaștem ca să o putem apăra, până nu e prea târziu!

Orice viețuitoare, pentru a pute trăi pe pământ, trebuie să se încadreze în ecosferă, căci altfel piere. Amenințarea mediului e un semn că legătur dintre viață și mediul ei a început să se macine. Pe măsură ce legăturile dintre o vietate și alta, ca și dintre toate vietățile și mediul lor de viață încep să se surpe, echilibrul în natură începe să cedeze și pe alocuri să dispară. Pentru a supraviețui, oamenii au nevoie de o existență stabilă în mediul lor adecvat.

Natura îl cheamă și îl primește pe om în mijlocul ei ca pe un adevărat prieten, mângâindu-l cu frumusețile ei atât în momentele de fericire cât și în cele de restriște și jale. Contactul cu natura fructifică puterea creatoare, lărgeste orizontul de cunoaștere al elevului, determină o confruntare și evaluare a modului său de a gândi în fața unor realități, crește experiența de viață și intensifică trăirile afective. Ocrotirea naturii începe cu mușcata din fereastră, pisicuța, cățelul sau pasărea în care nu trebuie să ochim cu praștia sau să aruncăm cu piatra ci trebuie să le îngrijim și să le ocrotim.

Civilizația modernă, dezvoltată odată cu industrializarea, s-a fondat pe ideea că omul este stăpânul suprem al naturii, de la care trebuie să smulgă maximul de foloase. Astfel au fost date uitării mileniiile de conviețuire armonioasă a omului cu mediul său natural și și-a făcut loc o mentalitate incorctă, tradusă în atitudini care mergeau de la indiferență până la agresiune inconștientă asupra mediului.

Consecințele iresponsabile s-au acumulat treptat, treptat, ajungându-se cu deosebire în ultimele decenii, la conturarea unor previzibile dezastre ecologice.

Folosind abuziv sau nechibzuit, puterea pe care o are omul de a acționa asupra naturii poate provoca daune incalculabile planetei, ființelor care o populează și mediului în ansamblul său. Exemple de daune, de distrugere și de devastare provocate de om se înmulțesc sub ochii noștri. Se constată niveluri periculoase de poluare a apei, a aerului, a pământului și a ființelor vii; perturbări profunde ale echilibrului ecologic al biosferei, distrugerea și epuizarea unor resurse de neînlocuit, în sfârșit grave deficiențe care afectează sănătatea fizică, mintală și socială a omului în mediul înconjurător creat de el și în special în mediul său de viață și de muncă.

Din dorința de a trăi cât mai bine, omul a devenit un născocitor, a explorat adâncul mărilor, înălțimile cerului, considerându-se stăpânul suprem al naturii, contribuind la dezvoltarea societății omenеști, uitând că natura trebuie ocrotită și îngrijită.

Bibliografie:

1. Pistol Mădălina, Din Nicoleta, „Ecologie 5 – 7 ani”, București, Editura Erc Press, 2004,
2. Vidu Alexandra, Predețeanu Maria Lucia, „Prietenii naturii” – Ecologie – cls. a III a – a IV a, București, Editura Erc Press, 2004;
3. Vasile Bunescu, Eugenia Șincan, „Ghid practic pentru aplicarea programei de educație moral – civică în învățământul primar”, București, Editura Coresi, 1994.

CUPRINS

1. NATURA, O SURSĂ INEPUIZABILĂ DE ÎNVĂȚARE.....	pag. 4
Prof.înv.primar Alionte Lavinia Ionelia.....	pag.4
2. BENEFICIILE NATURII ÎN DEZVOLTAREA COPIILOR.....	pag. 5
Prof.înv.primar Bălan Iuliana Irina.....	pag. 5
3. NECESITATEA CUNOAȘTERII MEDIULUI LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ.....	pag. 6
Prof. înv. preșcolar Bălan Magdalena-Liliana& Safta Georgiana Denisa.....	pag. 6
4. ACTIVITĂȚI ECOLOGICE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR.....	pag. 8
Prof. înv. preșcolar Bogdan Ștefania& Safta Eliza.....	pag. 8
5. OCROTIM MEDIUL ÎNCONJURĂTOR.....	pag.10
Prof.înv.primar Cârstoiu Daniela.....	pag. 10
6. NATURA, PRIETENA MEA.....	pag. 11
Prof. înv. primar Cîrțînă Luisa-Georgeta.....	pag.11
7. COPIII-PRIETENII NATURII.....	pag.12
Prof. înv. preșc. Cojocariu Tanța	pag.12
8. EDUCAȚIA ECOLOGICĂ PRIN OCHI DE PREȘCOLAR.....	pag.14
Prof.înv.preșc. Ciubotaru Florina Aurora/Coman Sandra Elena.....	pag.14
9. NATURA - PRIETENA COPIILOR.....	pag.16
Prof.înv.primar Cordună Elena Gabriela.....	pag.16
10. NATURA PRIETENA COPIILOR.....	pag.18
Prof.înv.primar Dragomir Maria Mădălina.....	pag.18
11. OCROTIREA NATURII ȘI PROTEJAREA MEDIULUI.....	pag.20
Prof. înv. primar Gîlia Gina.....	pag.20
12. PROTEJAREA MEDIULUI ÎNCONJURĂTOR.....	pag.22
Prof. Hasineți Angela Geanina.....	pag.22
13. EDUCATIA ECOLOGICĂ ÎN GRĂDINIȚĂ.....	pag.24
Prof. înv. preșcolar Ibănescu Giorgiana Claudia.....	pag.24
14. DEZOLTAREA COMPETENȚELOR EMOȚIONALE, SOCIALE ȘI CREATIVE	
.....	pag.26
Prof. înv.primar Ioniță Alina Mihaela.....	pag.26
15. NATURA - PLANETA VIE A COPIILOR.....	pag.27
Prof.înv.primar Ivănoiu Mariana.....	pag.27

**16. DESCOPERIND MINUNILE NATURII: O ABORDARE EDUCATIVĂ DETALIATĂ
PENTRU CLASA PREGĂTITOARE.....pag.29**

Prof.înv.primar Mînzicu Simona Valentina.....pag.29

17. IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR ECOLOGICE ÎN EDUCAȚIA ELEVILOR

.....pag.31

Prof. înv. primar Moțoc Eugenia.....pag.31

18. ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ÎN FORMAREA DE BUNE

PRACTICI PENTRU PROTEJAREA NATURII.....pag.33

Prof.înv.primar Mut Ileana-Maria.....pag.33

19. ȘCOALĂ INTERCONECTATĂ.....pag.34

Prof. Onița Claudia Danielapag.34

20. NATURA, CEL MAI DE PREȚ DARpag.36

Prof. înv. primar Pintilie Lenuța.....pag.36

21. SĂ IUBIM NATURA!.....pag.38

Prof.înv.preșcolar Popa Eugeniapag.38

22. ACTIVITĂȚI CU ELEVII ÎN NATURĂ – BENEFICII.....pag.39

Prof.înv.primar Popa Simona-Georgeta.....pag.39

23. IMPORTANȚA NATURII ÎN SOCIETATEA CONTEMPORANĂ..... pag.40

Prof. înv. primar Stuparu Ștefania.....pag.40

24. NATURA PRIETENA COPIILOR.....pag.42

Prof. înv. primar Ștefan Mariana & Vasilache Irina.....pag.42

25. VÂNTUL - SURSĂ DE ENERGIE.....pag.44

Prof.înv.primar Tudorache Maria.....pag.44

26. ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ÎN EDUCAȚIE.....pag.46

Prof.înv. primar Ungureanu Amalia.....pag.46

27. PĂMÂNTUL, CASĂ PENTRU TOȚI!.....pag.48

Prof. înv. primar Vasile Vasilica- Mădălina.....pag.48

ISSN 2734-4460 ISSN-L 2734-4460